

EUROPA ENS CRIDA A L'ORDRE PER LA CURA DELS ESPAIS NATURALS

**TANIA NAVARRO,
PIONERA TRANSSEXUAL
A ESPANYA: "Encara
se'ns posa el segell de
prostitutes"**

**QUINES ZONES
DEL PRAT són més
independentistes?
On han votat més
a Vox?**

**LES ADMINISTRACIONS
APOSTEN PER LA
CARXOFA del Parc Agrari
i el producte del camp
pratenc arriba a Alcampo**

ACAM

34 anys

d'experiència
empresarial al
seu servei

ASSESSORIA

- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats, Protecció de dades
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

DEMANI
INFORMACIÓ

J. Fontanals

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos
per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram [@acmasesores](https://instagram.com/acmasesores)

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49 · acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com

C M M

CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

Urbanisme a vista d'ocell

Les tones d'informes que Depana porta presentades davant de la Comissió Europea per denunciar agressions ambientals sobre els nostres espais naturals no acaben al fons d'un calaix. Mica en mica, van generant respostes fermes que de vegades ressonen com un clatellot sobre el cap dels gestors de les nostres Administracions Públiques. En la darrera, la Comissió Europea ratifica el que ja sabíem, o bé sabíem però miràvem cap a un altre costat: les mesures per protegir el nostre ecosistema cada cop que es crea una nova infraestructura són del tot insuficients. Curt i ras.

La resposta europea va molt enfocada vers els ambiciosos plans d'expansió del port o l'aeroport. No és casualitat -per molt que la pandèmica frenada del turisme hagi ajudat- que gairebé al temps de donar-se a conèixer la resolució europea, Aena anunciés que replantejaria el creixement aeroportuari i endarreriria almenys fins al 2025 l'inici de les obres d'ampliació.

Al marge de les grans infraestructures, però, els prismàtics dels ecologistes tenen també un focus de curt abast: al Prat, aprofitant el rebu de la targeta groga que ens treu Europa, han revifat l'oposició contra la urbanització de la segona fase de l'ARE Sud, que preveu pisos i equipaments diversos cada cop més a prop de la llera del riu. Sota el seu criteri científic, la catalogació d'aquesta franja com a zona d'importància d'aus la fa incompatible amb el creixement urbanístic que es defensa des de les Administracions, Ajuntament inclòs.

A banda de sediments, el delta del Llobregat ha anat acumulant impactes al llarg de dècades. La darrera gran renúncia ja es va fer a començaments de segle acceptant un seguit d'infraestructures que, com a contrapartida, sí, ens han aportat un entorn natural endreçat i una platja recuperada. Però, al cap i a la fi, ens hem acostumat que el "no al desviament" es podia canviar, com el curs del riu. El 2004 els tribunals van sentenciar contra el desviament del Llobregat, però ja estava fet. El 2017 ho van fer contra l'aparcament de taxis que Aena va deixar caure al costat del Remolar-Filipines; ara l'herba amb prou feines treu el cap per sobre del ciment en desús.

La petjada de les actuacions urbanístiques i d'infraestructures sobre el territori pot tenir conseqüències irreversibles a llarg termini. Potser cal refredar o, com a mínim, reequilibrar, aquesta pràctica d'expansió urbanística que sembla haver-se encomanat per bona part de la perifèria metropolitana.

Segueix-nos a Facebook facebook.com/periodicdelta i Twitter @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Meritxell Camacho, Neus Macías, Mariano Martínez, Rocío Núñez, Natalia Oliver, Sergi Olivera • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Javier Martínez • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo,sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33
e-mail: periodicdelta@yahoo.es

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

CARXOFES

Aprofitant que Barcelona és aquest any la "Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible", els ajuntaments del Prat i de Sant Boi i les Càmeres Agràries respectives, amb el suport de la presidenta de l'Àrea Metropolitana, han decidit aliar-se en una campanya conjunta per promoure el consum de la carxofa i els productes agraris de proximitat, que la gent consumeix quan estan a l'abast. La carxofa pratenca té un espai de mercat consolidat, però que cal potenciar i ampliar.

Aquesta iniciativa, que compta amb una variada agenda d'activitats a ambdues poblacions durant un mes, tindrà un impacte positiu en la visibilitat i comercialització de productes de quilòmetre zero i generarà més activitat econòmica. La col·laboració entre ciutats hauria d'ajudar a enfortir la viabilitat i sostenibilitat d'un sector en crisi per manca de gent que s'hi vulgui dedicar. Sense anar més lluny, al Prat els pagesos en actiu no arriben a la trentena.

Am amb el paraigua de la campanya "Mengem Carxofa", es desenvolupa el "Març Gastronòmic", que és un clàssic al Prat des de fa més d'una dècada. Aquest any abraça, a més de la nostra, a altres 14 poblacions del Baix, Barcelona i L'Hospitalet, que utilitzaran la performance pratenca: els restaurants oferiran menús de degustació amb productes del territori, com el Pollastre Pota Blava, la Carxofa i altres verdures de temporada.

Tot sent important l'expansió territorial d'aquesta oferta gastronòmica en relació a edicions anteriors, crec que es queda curta perquè només surt testimonialment de l'àmbit comarcal, on el consum i coneixement del què s'hi fa és bastant generalitzat. ¿Per què no traspasar límits i endinsar-se amb més decisió al barcelonès i a la seva capital, i a l'Àrea Metropolitana ara que comptem amb el suport d'Ada Colau, que confessa "la sort que tenim de ser una metròpoli amb un parc agrari a dins, un fet molt poc freqüent"?

I una penúltima anotació: seria desitjable que els productes que ja tenen un segell propi no el perdessin pel missatge genèric.

Hi ha encara un llarg camí a fer per assolir la protecció absoluta dels espais de conreu, que necessiten l'ajut i la implicació permanent de totes les administracions competents..., si més no, perquè puguem seguir menjant carxofes.

JOSEP MARIA CANALÍAS

Europa remou unes aigües estancades

La carta de la Comissió Europea on insta a l'estat a redreçar la situació mediambiental del Delta del Llobregat ha provocat reaccions polítiques en cadena davant la mirada vigilant dels ecologistes

SERGI OLIVERA / JAVIER MARTÍNEZ

FOTOS: J. M. W

Europa piula i els peons ballen. Així és com podriem definir els darrers moviments polítics en la partida d'escacs dels sempre amenaçats espais naturals del delta, des que el 19 de febrer la Comissió Europea va enviar una Carta d'Emplaçament al govern espanyol dins d'un expedient que ha obert contra la passivitat de les administracions espanyola i catalana pel que fa als compromisos de protecció dels ecosistemes del Delta del Llobregat. La comunicació insta a les institucions amb competències a presentar plans correctors contra la degradació dels espais protegits.

L'actuació de les institucions europees arriba arran de les denúncies ecologistes presentades per DEPANA (Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural) amb el suport de SEO/BirdLife (Societat Espanyola d'Ornitologia). La primera queixa pilot dels ecologistes sobre aquest assumpte davant la UE és de 2012 i les denúncies i contactes amb Brussel·les sobre la degradació de les zones s'han anat succeint durant tots aquests anys, amb la presentació de diversos informes. El darrer, un estudi ornitològic que demostra la disminució de la fauna que arriba al delta a conseqüència de la degradació dels espais.

Arguments ecologistes de pes

Els paratges naturals del delta formen part de l'espai Xarxa Natura 2000 i es consideren oficialment Àrea Important per a la Conservació de les Aus i la Biodiversitat (IBA). Tenint en compte aquestes etiquetes oficials de protecció, DEPANA ha documentat durant anys quins són els problemes que han anat degradant els espais des de l'execució del Pla Delta (que incloïa complir amb compromisos de protecció del medi). Els ecologistes van a Europa armats de motius de pes com són la reducció de les zones d'aiguamolls pel creixement urbà i de les grans infraestructures properes o que la delimitació legal de les zones especialment protegides per a les aus (ZEPA) és notablement inferior a la que proposa SEO/Birdlife, l'organització encarregada de presentar a la Comissió Europea els inventaris que delimiten les àrees d'especial protecció per a les aus (IBA).

D'aquesta manera, es denuncia que les administracions competents han vulnerat di-

Terrenys de l'ARE Sud 2 que ja s'han començat a aplanar per construir-hi

L'avís d'Europa es pot interpretar com una clara advertència contra la voluntat expansionista de l'aeroport

versos preceptes normatius de la directiva de protecció de les aus per no prendre mesures suficients per mantenir i adaptar la fauna del delta i no declarar suficients zones de protecció per a la hivernada, descans i reproducció de les espècies. Igualment, es denuncia que les administracions no han elaborat un pla de gestió i protecció global ni s'han fet totes les declaracions d'impacte ambiental de l'aeroport que caldrien. A la Generalitat en concret, se l'acusa de posar criteris urbanístics per davant dels científics i ambientals a l'hora de delimitar les zones protegides.

Què demana ara Europa?

En concret des de la CE es demana l'aplicació de mesures addicionals per protegir l'espai Xarxa Natura 2000 del qual formen part les zones humides del Delta i reclama que es respecti la directiva 92/43CEE, que parla sobre la importància de la preservació dels hàbitats naturals. La carta fa referència explícita a les afectacions sobre el medi derivades de l'ampliació de les principals infraestructures que limiten amb els espais naturals (port i aeroport). Això es pot interpretar fàcilment com una clara advertència contra la voluntat expansionista d'AENA d'augmentar pistes i capacitat d'operacions, uns projectes que s'han vist forçosament aturats

a causa de la pandèmia. Tant és així que l'entitat aeroportuària ja ha anunciat públicament un ajornament de tres anys de les dates previstes per l'inici d'obres (si el pla inicial era 2022-2026, ara el tret de sortida se situa a 2025), incloent-hi tant la nova terminal satèl·lit com una polèmica ampliació de la tercera pista que acabaria amb zones humides com La Ricarda o Remolar-Filipines.

L'emplaçament europeu implica que la Generalitat, que és qui té les competències en medi ambient, disposa de dos mesos per presentar plans de correcció sobre les deficiències detectades i, si no ho fa, l'assumpte podria acabar als tribunals europeus. Un cop s'arribés fins aquí, segons la visió de l'activista local de DEPANA José García, "el més normal a Europa és que et facin ampliar les zones protegides. Quines? No se sap, nosaltres hem fet informes on incloem per exemple terrenys de l'ARE Sud. Si la Generalitat no creu convenient la seva protecció ho haurà de demostrar amb criteris científics, que són els que prevalen a Europa, no els urbanístics". La resposta que faci el govern serà estudiada per DEPANA, que podria presentar un contrainforme si troben deficiències: "de moment a la UE ens creuen més a nosaltres que a les administracions", conclou García.

Reaccions polítiques locals

La primera reacció per part de l'ajuntament del Prat no es va fer esperar. Tan aviat es va conèixer el contingut de la carta d'emplaçament de la Comissió Europea, l'alcalde

Passa a la pàgina següent ▶

▶ Ve de la pàgina anterior

Lluís Mijoler va fer declaracions públiques on celebrava la notícia i la implicació supra-estatal per millorar la protecció dels espais naturals del Delta. Des del consistori es fa especial èmfasi en el fet que la Unió Europea està enviant senyals clars contra l'ampliació de l'aeroport: "no permetran de cap manera el creixement de la tercera pista", refermant així una lluita que l'ajuntament ja fa més d'un any que encapçala, des que es van conèixer les noves intencions expansives d'AENA.

Des del govern pratec demanen també la implicació de la Generalitat per tirar endavant un pla especial de protecció del delta, incloent-hi una ampliació de les zones naturals protegides "al voltant del litoral i del riu", a més de garantir "una millora de la qualitat de les masses d'aigua i dotar de recursos suficients la gestió dels espais a través de l'actual Consorci". La totalitat de la postura municipal va ser recollida en una declaració institucional per a la protecció dels Espais Naturals del Delta, una proposta que va ser aprovada per unanimitat al ple del mes de març i que també inclou una petició per establir nous models de governança on les

Aviò enlairant-se a prop de la pineda de Can Camins / ARXIU DELTA

administracions locals tinguin més a dir en la gestió ambiental d'aquestes zones.

Resposta positiva de la Generalitat

Després de les primeres reunions amb el govern català en la figura de l'actual conseller de Territori i Sostenibilitat en funcions, Damià Calvet, ha transcendit el compromís per part de la Generalitat d'executar un pla d'inversions de l'Agència Catalana de l'Aigua de 74,3 milions en tres anys per fer arribar ai-

gua neta al Llobregat. El conseller també ha indicat públicament que la Generalitat apostarà per ampliar la reserva natural i la ZEPA, i tramitarà un nou pla de protecció de Delta que tindrà "la seva pròpia dotació econòmica", a la vegada que vincula els problemes assenyalats per la Comissió Europea a les actuacions de l'estat pel que fa a l'ampliació d'infraestructures. La carta d'emplaçament és vista per Calvet com "una oportunitat" per redreçar la situació. ◀

Xoc de postures sobre els terrenys de l'ARE Sud

Els ecologistes busquen la paralització judicial de les obres al "camp de la Bunyola" com a zona IBA. L'Ajuntament la desvincula dels espais naturals

S. OLIVERA / J. MARTÍNEZ

Tot sembla reflectir una certa harmonia pel que fa a les denúncies ecologistes i la "celebració" de la carta de la Comissió Europea per part de l'ajuntament fins que topem amb la polèmica pels terrenys del PAU 2 de l'ARE Sud. Una zona (entre la Barceloneta i la rotonda de la Nissan: "el Camp de la Bunyola") on ja han començat els primers treballs d'urbanització tot i l'oposició activa de plataformes com Ni Un Pam de Terra, que durant unes setmanes va conrear-hi un hort col·lectiu ja desaparegut amb l'entrada de les primeres màquines.

La visió d'activistes i ecologistes xoca frontalment amb la del govern municipal, que ha anat desenvolupant des de fa dècades un pla de creixement urbanístic en uns terrenys que fins fa poc estaven dedicats en gran part a l'agricultura. La

La zona on es vol urbanitzar l'ARE Sud 2 s'inclou a dins de l'àrea important d'aus (IBA) 140 / FONT: Seobirdlife

posició de l'Ajuntament queda posada en dubte pels qui defensen la no urbanització d'aquest espai quan el consistori per una banda reivindica les zones naturals i el Parc Agrari, però en

canvi no ha considerat la preservació d'aquests terrenys com a zona important adjacent als espais protegits.

En aquest estira-i-arroña, consideren que el consistori

s'ha volgut apuntar medalles que no li corresponen: "van ser firmants del Pla Delta, van protestar amb la boca petita, però

Passa a la pàgina següent ▶

FÈIEM
FEM
FAREM

Polítiques feministes

8 DE MARÇ

Dia Internacional de les Dones
La lluita era, és i serà **feminista**

#8M #DiaDeLesDones
www.diba.cat/diadones

Diputació
Barcelona

Ni processons, ni armats, ni vestes

Alguns dels efectes de la pandèmia han estat espectaculars. Març 2021: arribem al segon any sense Setmana Santa. Uau!

També s'han anat en orris moltes festes, però cap que afectés tot el territori d'Espanya. Nadal està més centrat en les cases i les compres. En canvi, la Setmana Santa és una celebració de carrer, amb processons arreu.

En els remots temps de la dictadura franquista (1939-1975) la Setmana Santa era un forat negre dins una planície gris. No hi havia escapatori. La ràdio transmetia només música sacra i, quan va arribar la televisió, vinga processons. El país s'acompassava pas a la dreta, pas a l'esquerra, amb els armats o manaies. Tatxin, tatxin... Cines i teatres tancats. En tot cas, saetes, enmig d'un silenci total. Tatxin, tatxin... El més interessant que es podia veure a la televisió era algun debat que contraposava la Setmana Santa andalusa amb la castellana. L'una, més alegre i participativa, l'altra, més seriosa i profunda. En una paraula, diferents graus d'avorriments. Això sense parlar d'alguns rituals que recorden els avantpassats àrabs, com els "picaos" de Sant Vicente de la Sonsiera (cops en un cas i assots en l'altre, tots autoinflingits en honor del profeta o de Jesús). A Catalunya, amb les Passions representades als teatres, tot acabava també en processons. Com si la Santa Inquisició hagués tornat a regir la vida de tothom.

Amb l'arribada de la democràcia va semblar que el fervor religiós disminuïa i a les processons els hi faltava lluentor. La gent volia anar a la platja i passar-ho bé. Al cap de poc temps, hi va haver una revifada que tenia poc a veure amb l'estricta sentit penitencial. Molts joves es van apuntar als grups de percussió de les cofradies, els ajuntaments van finançar la rehabilitació dels passos, les noves autoritats processionaven com ho havien fet les de la dictadura, adduint que es tractava d'actes populars i, a més, atreien turisme... En el fons, la societat no tenia cap experiència en rituals laïcs i el folklore religiós ja estava aquí. Només cal recordar que la cofradia 15+1 de L'Hospitalet va néixer al 1977 i no té església, ni capellans, però sí passos i desfilada multitudinària.

Ben segur que tornaran les processons, però mentrestant, gaudim del segon any sense vestes, ni armats, ni passos, ni tatxin-tatxin...

MANOLITA SANZ

Servir, qui a qui? (1)

"Jo no estic al servei del meu cotxe, és ell qui està al meu servei". Així de rotunda fora aquesta afirmació que em va donar un consultor suís, en Cristóbal Berger, xerrant de cotxes mentre sopàvem en un restaurant de Premnitz, un poblet de Brandenburg, on La Seda tenia la fàbrica de raïó que va comprar a un grup alemany (per un marc, però assumint el deute que tenia, segons tinc entès; potser un dia caldrà parlar d'aquest tema). En Cristóbal estava fent un estudi de millores de la planta i jo havia aterrat com a director adjunt i enllaç tècnic amb la planta del Prat. Vaig entendre el seu missatge, refermant el que ja tenia pensat i fora senzill caure en la mateixa temptació al canviar de cotxe: el vaig escollir automàtic. En un altre sopar va sortir el tema d'una indústria on, entre d'altres, fabricaven pasta dentífrica. Es van proposar, sense mena de campanya publicitària, incrementar les vendes un 10 % aprofitant que tenien prou capacitat, d'instal·lació i mà d'obra, per l'increment de producció que suposava. Varen fer un concurs d'idees entre tot el personal i en van escollir una per portar a la pràctica. Era molt senzilla, es tractava sols de fer el forat de sortida del tub una mica més gran. Tot un èxit, doncs quan es posa la pasta sobre el raspall, el que normalment es mira és la llargada de la pasta que es posa, no el gruix de la pasta. El que la va presentar va tenir una bona recompensa passat el temps de prova, em deia en Cristóbal. I penso jo, estava aquesta empresa al servei dels clients o a l'inrevés, els clients al servei de l'empresa?

Seguint en aquest tema, ens trobem les Caixes i Bancs, que dona la sensació, cada volta més, que aquell esperit de servei que trobaves tot just entrar a l'oficina,

ja no existeix i t'adones que ets tu, el qui està al servei de l'entitat. Un article d'en Carlos Zanón a La Vanguardia ("Torneu-nos al Sr. Manel") reflectia aquesta situació, presentant-nos la figura d'aquesta persona relacionada amb la de la seva àvia, del seu pare i de la seva mare. Era tan apreciada que fins i tot, en un canvi d'oficina fruit d'una fusió, ells també s'hi van canviar per l'important que els hi era aquell contacte humà. El Sr. Manel era aquella persona amable, que els coneixia de temps i els ajudava en tot, fora pagaments de rebuts, treure diners, actualitzar la llibreta... La seva mare, 83 anys, va anar un dia a l'oficina i el Sr. Manel ja no hi era, ves a saber si jubilat, traslladat de nou o què, i el seu lloc l'ocupava un noi jove, desconegut, ben vestit, que no va saber donar-li explicacions del fet. Això sí, res de res, ni posar la llibreta al dia (fer al caixer), ni pagar un rebut (fora d'hora), ni donar-li efectiu (al caixer). La va acompanyar fins al caixer i li va donar tota mena d'explicacions en vers el que tenia de fer per qualsevol operació, el número secret que tenia de memoritzar, i molt de compte vigilant per seguretat, quan estigués fent alguna operació en qualsevol caixer. Explica que la seva mare tenia la sensació que feia nosa, li faltava el caliu humà. És el que hi ha si no estàs avesat en les noves tecnologies i potser s'ha anat massa de pressa en el canvi en quant al que fa respecte a molta gent, sigui o no sigui gran. Potser no estaria de més algun Sr. Manel en cada oficina. Els clients hem passat, avui dia i sense adonar-nos, a servir a les entitats bancàries, però sense mena de compensació.

Pere Rodríguez i Darnés

Segueix-nos a Facebook,
Twitter i Instagram
www.periodicdelta.cat

 facebook.com/periodicdelta
 @periodicdelta
 @periodicdelta

Sorteig d'entrades 2x1 del Cinema Capri. Han resultat premiats els subscriptors al març de 2021: Allende Montane, Francisco; Bartra Gomez, Enric; Carreras Belles, Mª Teresa; Costa Besora, Josep; Farres Torne, F. Xavier; Gusinye Martinez, Jordi; Morera Perello, Milagros; Perea Santos, Rafael; Raventos Oliva, Salvador; Rullo Puig, Joan.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 172:

Horizontals: 1. RADIOACTIVITAT. - 2. ENTRECUEANT. A. - 3. CEDI. UER. LV. PP. - 4. OM. DELIRA. EBRI. - 5. MIRIN. XEMENEIA. - 6. PESCAR. LE. TRMT. - 7. ES. S. IGLUS. BE. - 8. N. X. GOGO. UTERI. - 9. SE. CETS. JOAN. R. - 10. A. RIMA. OO. CARA. - 11. ROURE. ASTAT. ET. - 12. INNECESSARIES. - 13. EMIR. POU. ICTUS. - 14. N. CAPISTROS. MA. **Verticals:** 1. RECOMPENSARIEN. - 2. ANEMIES. E. ONM. - 3. DTD. RS X. RUNC. - 4. IRIDICS. CIRERA. - 5. OE. ENA. GEMEC. P. - 6. ACUL. RIOTA. EPI. - 7. CREIX. GGS. ASOS. - 8. TERRELLLO. OSSUT. - 9. IU. AMEU. JOTA. R. - 10. VAL. E. SUO. ARIO. - 11. INVENT. TACTICS. - 12. TT. BERBENA. ET. - 13. A. PRIMER. RESUM. - 14. TAPIAT. IRAT. SA.

CarxoFar West

La promoció de la carxofa se'ns va de les mans. El programa oficial del març gastronòmic inclou, com activitat relacionada, ni més ni menys que una "escape room" del Parc Agrari. Sí, una d'aquestes atraccions tan de moda que consisteix a ficar gent en un espai tancat del qual han de fugir accionant comandaments ocults o resolent trencaclosques. Aquí el Parc Agrari dona molt de joc. Entre les proves estrella podríem trobar que un pagès enfurismat persegueixi ciclistes i runners que fan nosa als camins agrícoles. L'altra variant és la prova de robar carxofes sense que un grup de pagesos armats amb forques (i algun amb escopeta) t' enxampi. I, quan arribes al pont de l'Splau i vols fugir de tanta verdor, et trobaràs algú de l'equip de comunicació municipal proposant-te una endevinalla impossible. I la casella de la mort la protagonitza Alexei, un molt ben dotat recol·lector de bledes, excombatent albanès, que et posarà mirant cap a Mercabarna a la mínima que et descuidis. Èxit assegurat.

El ple, altaveu del poble

Parlant de trípodcs, fa unes setmanes vam veure que uns policies locals en col·locaven un a l'entrada del ple municipal. Al capdamunt no hi havia cap càmera per fer selfies, sinó un sonòmetre. Sí, l'aparell que mesura els decibels d'un espai obert o tancat. Hi ha dues teories sobre la taula: o estan mirant de millorar l'acústica del saló de plens, que diuen que fa molt d'eco, o bé volen mesurar el xivarri de les botzines i xiulets dels manifestants dels sindicats de policies.

Un piset vora el mar

Tafanejant anuncis d'immobiliàries, va sorprendre durant uns dies l'anunci que la torre de la Ricarda estava en venda. 3 milionets d'euros de res. Ara que la Comissió Europea fa més difícil ampliar la pista de l'aeroport, hi ha paratges del Prat que es revaloritzen de cop i volta.

Com tens de clares, les idees?

Sense deixar el món immobiliari, la política local demostra que una de les qualitats per dedicar-s'hi és saber canviar el discurs a temps. Així, es pot passar de portaveu de plataformes d'afectats per la hipoteca a, diguem, suavitzar el llenguatge per tal que les immobiliàries no semblin sempre el dolent de la pel·lícula. Colau en va ser pionera, però aquí ja té seguidors.

Currículum poètic

Felicitem al Gerard Valverde, que al seu LinkedIn ha fet públic que s'incorpora a l'empresa Convergence Partners. Perquè després diguin que JxCat no té res a veure amb l'antiga Convergència.

Pedals de foc

La relació d'Endesa amb el Prat és com un matrimoni mal avinguts. Segueixes amb ella perquè al final has de carregar el mòbil. Des de fa la pila d'anys, els talls sorpresa de llum al Prat en són part de la història de la ciutat. Esperem amb ànsia la revolució energètica que ens ha promès el govern local. Com no arribi aviat, són capaços de posar al Mijoler i al Joan Herrera a generar llum a pedals, que és un esport on se senten còmodes.

Els alemanys, de les pedres fan mercats

Si arriba l'estiu i anem curts d'aportació de sorra a la platja, cap problema. Amb la roca i la runa que estan generant per fer el nou Aldi en tenim fins i tot per fer un nou espigó. Si és que el que no arreglin els alemanys...

LA TIRA de PERE VENTURA

TANIA NAVARRO, una de les pioneres de la transsexualitat a Espanya

“Quan ets transsexual encara et col·loquen el segell de prostituta”

JAVIER MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Nascuda com Antonio, obligada a dir-se Rosario un cop operada i, finalment, realitzada com a Tania. Amb arrels a la Barcelona del Raval (1956), porta més de 40 anys com a veïna del Prat. Carrer, cabarets i calabossos s'entrebarregen a la vida d'una dona que va haver de lluitar de valent només per aconseguir ser reconeguda com a tal. Ara prepara unes memòries que, assegura, ja estan a mig camí del món editorial.

■ Quan va ser plenament conscient que era una dona?

■ Als set anys ja estava tenyida de rossa i robant-li roba a la meva germana. Vaig fer el canvi definitiu als 14 anys, és quan em vaig realitzar plenament com jo soc. I em vaig operar molt jove, als 22. De les primeres d'Espanya, segur, si no la primera. Pensa que llavors aquí no n'hi havia transsexuals, com sí que hi havia al nord d'Europa. En aquella època, a tocar dels vuitanta, l'operació em va costar milions de pessetes, anava totalment per privat i signaves un paper treient-li tota responsabilitat als metges si alguna cosa no anava bé... I quan em vaig operar no em van deixar posar el nom que volia. Havies de tenir un nom ambigu, i vaig acceptar el de Rosario, que a Llatinoamèrica també pot ser nom d'home. Ja molts anys després vaig poder canviar a Tania.

■ Una operació sense marxa enrere. No va dubtar en el darrer moment?

■ Ho tenia clar. Sí que és cert que una companya meva em va dir: “Per què no proves? Pots fer t'agrada el sexe amb una dona”. Li vaig fer cas ens vam anar al llit. D'aquella relació em vaig assabentar, tres anys després, que va néixer la meva filla, a Saragossa!

■ Què manca per fer, pel que fa a la realitat transexual?

■ Moltes coses. Sobretot, educació. Quan

ets transsexual, encara et col·loquen el segell de prostituta. Jo tinc amigues executives, secretàries, hi ha diputades... A mí en aquells anys no em van deixar buscar-me la vida d'una altra manera: o cabaret o prostitució. És cert que abans érem uns incults. Pensa que jo vaig aprendre a llegir i em vaig treure el carnet de conduir amb 60 anys, tot i que he conduït tota la vida. He sigut alcohòlica i m'he ficat cocaïna, tot i que ja fa 12 anys que no prenc res. El que m'agradaria ara és ensenyar la meva experiència i col·laborar en xerrades, que ja m'ho han començat a proposar des d'algun partit.

■ Per què escriure unes memòries?

■ Mira, si guanyo alguns diners, benvinguts siguin, però el principal és donar un missatge a les nenes d'ara, que ho tenen tot molt més fàcil, perquè sàpiguen que per arribar a on estem el camí ha sigut molt dur. Igual que hem de recordar el que va passar als camps de concentració, que evidentment va ser més brutal, els pares d'ara han d'educar-se per si tenen fills com jo, perquè els donin suport, els aconsellin, els portin al metge, al psicòleg, però no al “loquero”, com em duïen a mí. Si tens una criatura així, primer has d'educar-te tu i deixar que esculli. Res d'imposar-li pantalons, Barbies o camions.. Quantes persones no han acabat frustrades, ficades en drogues, amb depressions o suïcidant-se per no haver pogut ser el que volien ser o perquè la família no els ha entès! A mí m'han ficat en reformatoris pitjors que una presó. A Sant Boi em posaven corrents elèctrics al cap com al Frankenstein, perquè això meu “era una malaltia”, fins que em vaig escapar. La meva mare, que de molt jove va estar un mes a la presó de Girona per fer contraban, m'explicava que a les “putes i als maricons” tal i com els agafaven els posaven contra la paret i els afusellaven. Em va dir: “Tania, filla, no saps què t'espera”.

■ I no li va intentar frenar, ni que fos per supervivència?

■ Mai. La meva mare em va dir que tenia clar el que jo era des que vaig fer les primeres passes. A un jutge que em va dir que hauria d'estar sota terra, la mare li va contestar: “Si vostè enterra la nena, tornaria a sortir i seguiria tal i com és!”. La meva mare era inculta, però molt assenyada, i sempre em va inculcar el “respecta i et respectaran”. En canvi el meu germà... Bufff! Però no t'explicaré tota la història del llibre.

■ Vostè va encapçalat les primeres manifestacions del moviment LGTBI a Barcelona en una època en què era molt fàcil rebre quatre cops de porra.

■ Això va ser a finals dels seixanta. Sí, cops de porra i portar-te presa. En aquests fulletons [en mostra un d'una exposició sobre moviments veïnals] la que surt a la manifestació de portada soc jo. Vaig flipar quan el vaig veure!

■ Quin ambient es va trobar quan va trepitjar la resta d'Europa?

■ Vaig decidir marxar a Europa cansada de pallisses, humiliacions i reformatoris. A Alemanya, l'any 76, vaig al·lucinar amb la llibertat. Em feia vergonya dir que era espanyola. Allà les “noies” treballaven totes amb la seva assegurança, ni una al carrer. A Espanya ja s'havia mort el “tio”, però els comissaris eren vells, de la corda de Franco,

“Si tens una criatura com jo, primer has d'educar-te tu i deixar que esculli”

i van continuar donant pals ben bé fins el 80. I la gent seguia pensant igual.

■ **Va sentir rebuig al seu entorn, al barri?**

■ El meu barri sempre ha estat magnífic amb mi. Jo a més anava sempre vestida impecable, amb classe d'executiva, res a veure amb l'estil de la Veneno. La meua mare cridava a tothom: “La nena surt a l'Interviú!”, i apa, tothom a comprar-la. Em van pagar mig milió de pessetes pel reportatge. Si jo hagués

sigut tipus Veneno, m'hauria tancat moltes portes, i mira que era molt amiga meua. Ella era més escandalosa, però també era una mica el paper que volia vendre. Em considero més de la corda de Bibiana Fernández, un tros de senyora de cap a peus. Ella va començar a mostrar aquest món molt abans que la Veneno. El que passa és que la Bibi en els primers anys encara ensenyava “la cua”.

■ **A banda d'actuar als escenaris, vostè va exercir regularment la prostitució?**

■ Clar! Molts anys! Què has de fer? Per això les meves memòries donaran a parlar. Abans no hi havia noies com jo. Hi havia el clàssic “maricón”, amb tots els meus respectes. Tu veus aquesta foto meua de jove [me'n mostra una, nua integral] i diries que soc un noi? El problema era que el meu carnet posava “Antonio”. Quan venia la policia amb els furgons a la sortida dels teatres i me'l demanaven, doncs apa, a comissaria. Però al marge dels abusos a la comissaria, tothom m'ha tractat amb molt de respecte. Gràcies a l'espectacle he conegut des de la dona del Felipe González a gent com Marisol, Antonio Gades, Sara Montiel... Quan ella portava les funcions a l'Apolo, una nit que estava el teatre a reventar de gent del món gai, van venir dos furgons de policia i es van posar amb les portes obertes a la sortida, per omplir-los. La Sara va sortir i els va dir: “Com toqueu a les meves nenes, suspenc totes les funcions”. I van marxar!

■ **Però d'altres vegades sí que va trepitjar el calabós.**

■ Moltes vegades. Encara guardo les fitxes de detencions, amb segell del Gobierno. La que més, em van condemnar de sis mesos a un any de presó, al penal de Huelva

■ **Com era el pas per una presó?**

■ [Bufa] El pitjor. Una persona com jo, en un penal... I als altres presos que hi són allà, que els importa, passar-ne una mica més?

De tot. Quan publiqui el llibre es podrà veure. Només et dic que jo he vist entrar una noia a la presó i a la primera nit llençar-se per una finestra d'un tercer pis.

■ **Per què va deixar el món de la faràndula?**

■ Quan va néixer el meu fill vaig decidir apartar-me'n. Anys després, ja amb 36, em vaig separar, se'm va cremar la casa i tot el que tenia a Piera i vaig quedar arruïnada i sense opcions de reenganxar-me a l'espectacle.

■ **Què pensen els seus fills de les seves vivències?**

■ Ara estan encantats. La meua filla té 45 anys i és stripper. Amb el meu fill, que en té 20, quan tenia cinc o sis anys, vaig tenir però molts problemes. Un cop vaig deixar l'espectacle, jo treballava 20 hores cada dia per poder pagar menjar, cangurs i tot. Quan arribava a casa, doncs a dormir i a l'endemà a les vuit a tornar-lo a dur a l'escola. És normal, però ara està encantadíssim i molt pendent de la meua salut. Sap qui n'és el fadrí?

■ **Ni idea.**

■ El Limón. El vaig tenir treballant de cambrer en un bar que jo tenia al costat de la discoteca Halley. Ens vam fer amics íntims.

■ **Parla vostè de temps de por, però alhora veig que els recorda amb nostàlgia.**

Per descomptat. En aquella època, la llei era dolenta, però el pitjor era la justícia, les autoritats. Sempre hi havia algun fill de p. que primer et donava d'hòsties i després em demanava si se la xuclava. Així. Però a dins de la prostitució jo he conegut la millor gent del món. Jo he viatjat en limusina, en iots de luxe i en jet privat.

■ **Vaja, vostè apuntava alt. Es pot saber com d'alt?**

■ Molt alt. No el més alt que t'imagines, però molt alt. ◀

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR

- Lesions esportives
- Artrosis
- Problemes de columna
- Tractaments post-quirúrgics
- Electroteràpia
- Teràpies manuals
- Exercicis personalitzats
- Tècniques de relaxació

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

14F: el mapa del vot al Prat

Anàlisis detallades matisen el tòpic del vot independentista “al nord de l’avinguda”

SERGI OLIVERA

Revisar des del Prat gairebé carrer a carrer els resultats electorals del 14-F gràcies a les eines que alguns mitjans digitals com ElDiario ofereixen plasman en mapes urbans els resultats, ens porta cap a exercicis interessants com per exemple tirar una mica més amunt la mítica frontera imaginària del vot en eix nacional que solem situar a l’Avinguda Verge de Montserrat, fixant el nord d’aquesta com a independentista i tot el sud com a unionista. Si filem més prim en aquesta barrera de vot sentimental, veurem que aquesta realment se situa (de forma no lineal) al carrer Lo Gaiter del Llobregat/Santiago Rusiñol. Continuem amb més detalls:

On es fa més fort el PSC?

El guanyador de les darreres eleccions autonòmiques al Prat ha recuperat amb escreix tot el terreny que havia perdut amb Ciutadans en les anteriors conteses al Parlament de Catalunya. S’imposa a tots els sectors excepte a les quatre zones electorals del nord on ho fa ERC. En aquest renaixement dels socialistes, les zones de la ciutat que més percentatge de vot al PSC concentren són La Granja (44,1%), Ciutat Consuegra (43,9%) i Les Cases de la Seda (43,6%).

Quin és el sector del Prat més independentista?

La zona al nord de Pau Casals entre Jaume Casanovas i el carrer Centre fins a l’altura de L’Artesà és sens dubte el rovell més independentista del Prat: en primera posició, ERC va recollir un 26,9%, Junts, en segona, un 21,9%, mentre que la CUP sumava un 6,7% situant la preferència sobiranista en més d’un 57% del vot d’aquesta zona. En cap altre sector electoral del Prat dues forces independentistes són les dues més votades com passa en aquest. De fet, és la zona que també concentra més percentatge de vot a Junts.

ERC, en canvi, aconsegueix el seu major rèdit a la part del Nucli Antic entre Jaume Casanovas i Fondo d’en Peixo amb un 27,2%. Un apunt a tenir en compte és que, en la gran davallada de la participació, s’observa que la desafecció afecta molt més al vot no secessionista. A tall d’exemple, els dos sectors amb més majoria independentista registren una abstenció del 40%, bastant per

sota de les altres zones, on l’abstenció sol superar la meitat del cens. En aquest sentit, un factor comú de totes les zones electorals del Prat és que sempre augmenta el percentatge de vot independentista excepte en la zona Palmeres, Barceloneta i ARE Sud, on aquest ha baixat respecte al 2017 molt probablement per l’efecte de la nova població que ha arribat al barri als edificis de recent construcció, un fet que modifica la tendència electoral.

La zona al nord de Pau Casals entre Casanovas i el carrer Centre fins a l’Artesà és el rovell més independentista

A Cases de la Seda, Cal Gana, pl. Blanes, “Zonilla” i Sant Cosme domina l’unionisme amb molta diferència.

Vox treu millors resultats a Sant Cosme i la Granja

El sector més unionista?

A la gran majoria de sectors electorals del Prat s’imposa clarament el vot no independentista, però en algunes illes en concret aquest supera amb escreix el 70% dels sufragis. És el cas sobretot de les diferents zones de Sant Cosme on es registren xifres entre el 82% i el 76,4% de vot unionista. Altres sectors que s’apropen a aquests percentatges i que potser són més insospitats són les Cases de la Seda (78,3%), Plaça Blanes i Cal Gana (76,6%) i l’“La Zonilla” (76,8%).

On hi ha més suport a VOX?

A sectors electorals de Sant Cosme i La Granja és on el partit d’ultradreta ha aconseguit uns millors percentatges de vot, sent la segona força darrera del PSC en tres zones, aconseguint per exemple un 16,1% dels sufragis en la zona entre l’avinguda Remolar i Riu Xúquer (on hi ha la parròquia del barri o el complex Julio Méndez) o un 19,2% en el sector central de Sant Cosme, empatant amb Ciutadans entre el carrer Riu Anoia i Ronda del Sud, comprenent els edificis de la 7a fase del barri i on es frega un preocupant 90% d’abstenció, la zona amb més passivitat electoral al Prat. Els taronges conserven pocs vestigis de la seva antiga esplendor, però encara és per poc la força més votada del bloc C’s-PP-Vox en algunes zones de Ctra. Marina, Llevant, part central de l’Avinguda Montserrat (Frederic Soler), “La Zonilla” o Sagnier. El partit d’Abascal en canvi és el gran triomfador en aquesta batalla del vot de la dreta unionista, que s’ha clarament radicalitzat al Prat. ◀

L'atenció domiciliària serà de gestió pública

La Fundació S21 oferirà aquesta prestació "sense ànim de lucre"

NEUS MACÍAS

L'ajuntament prestarà directament el Servei d'Atenció Domiciliària a través de la Fundació S21, una entitat constituïda l'any 2003 pel Consorci de Salut i d'Atenció Social de Catalunya, i tractarà així de millorar tant l'assistència als usuaris com les condicions laborals dels treballadors –dones, en la seva majoria- que s'hi dediquen. Fins en dues ocasions va tractar l'ajuntament d'introduir clàusules que milloressin les prestacions econòmiques i laborals d'aquest col·lectiu en els plecs de condicions de la licitació de servei, i sempre va trobar-se amb impugnacions interposades per la patronal del sector, ja que els empresaris s'hi oposaven perquè millorava el conveni del sector.

La justícia va donar la raó a la patronal, argumentant que el consistori no podia interferir en la relació empresa-personal. Així, l'equip de govern va decidir "desmercantilitzar" aquesta prestació, que utilitzen al Prat prop de 500 persones. Es tracta en la seva majoria d'usuaris de

Assistència a domicili, prestació directa municipal d'ara en endavant / A.J. DEL PRAT

pendents, gent gran o persones amb alguna discapacitat, que en algun moment del dia reben la visita de l'equip del SAD per ajudar-los en la seva higiene personal, dur a terme alguna tasca de neteja de la casa o simplement, fer-los companyia i passejar amb ells.

Mijoler: "La Generalitat paga una part ínfima"

El nou model assistencial suposarà oferir "un servei més àgil, eficient i descentralitzat", amb equips que actuaran en quatre zones de proximitat: Marina, Sant Cosme, Centre i Ribera Baixa. "D'aquesta manera, cada grup de professionals s'ocuparà

de l'atenció de les persones usuàries de la zona assignada, amb qui tindran una relació més propera i continuada al llarg del temps". En el videoblog setmanal que realitza l'alcalde, Lluís Mijoler, va assegurar que les zones de proximitat "permetran entorns més reduïts per poder desplaçar-se".

Igualment, Mijoler va queixar-se de "la solitud" amb què fan aquest tasca. "Hem de destinar-hi el que no destinen altres

administracions: la Generalitat no ha actualitzat els mòduls del cost real del contracte, i paga una part ínfima".

Quan Mijoler va publicar el videoblog a les seves xarxes socials es van generar molts comentaris, especialment de familiars d'usuaris i també de treballadores del SAD, que es queixaven que, amb el nou model "es resten 10 minuts de servei a casa usuari, i passen de tenir una hora de prestació a només 50 minuts". També protestaven per les llargues jornades laborals i l'estrès que els genera tants serveis diaris. "Mereixem guanyar una mica més per tot el que fem sense descans, amb humanitat, vocació i desgast físic". També expressen el seu desig que, amb la nova gestió –que es posava en marxa el 15 de març- "les coses canviïn". ◀

El Prat vol armes jurídiques per controlar el preu del lloguer

NEUS MACÍAS

El setembre de 2020, la Generalitat va aprovar una llei per contenir el preu del lloguer a zones amb alta demanda d'habitatge. Entre els municipis inclosos estava El Prat, com la resta de poblacions de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. La normativa rebaixava i congelava la xifra dels nous contractes de lloguer en àrees amb mercat d'habitatge tens, que són les poblacions on es preveu que no hi hagi proveïment suficient de pisos de lloguer assequible. Es considera una xifra assequible quan la càrrega per al pagament del lloguer no supera el 30% de la mitjana dels ingressos familiars. El preu, doncs, no pot augmentar respecte al contracte anterior –si va ser firmat en els darrers cinc anys– i no ha de superar l'índex de referència de preus de la Generalitat. Es tractava d'una declaració transitòria d'una durada d'un any. Ara, l'ajuntament del Prat ha demanat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona que inclogui de nou el nostre municipi en aquest llistat, i així es va aprovar al plenari del 3 de març, exigint que la decla-

ració de municipi amb mercat d'habitatge tens tingui una vigència de cinc anys.

Ciudadans: "S'ataca la propietat privada"

Tot i la sol·licitud de l'ajuntament, aquesta llei aprovada per la Generalitat pot quedar-se en paper mullat, ja que va ser recorreguda pel PP al Tribunal Constitucional, donat que els governs autonòmics no són competents en aquesta matèria. Per reforçar aquesta demanda, el plenari –amb només el vot contrari de Ciudadans– va aprovar una moció instant el govern central a redactar una nova llei d'habitatge que contempli la regulació dels preus del lloguer. Segons Jordi López, regidor de Ciudadans, "regular el mercat de lloguer provocaria que es retirés l'oferta i els pisos sortissin a la compravenda", i va acusar els socis de govern a Madrid de voler "atacar la propietat privada". Carmelo Declara, portaveu de Podemos, va assegurar que l'habitatge s'ha convertit en un "bé de mercadeig on només compta el propietari, sense tenir en compte l'inquilí". Segons la portaveu d'EPC, Alba Bou, "és el moment de ser valents i fer pas-

Habitatges en construcció a l'ARE Sud del Prat / ARXIU

ses endavant per dir el propietari d'un pis quin és el màxim que pot treure pel seu pis". La regulació dels preus de lloguer "sempre ha estat una lluita de David contra Goliat, i sempre perdien els llogaters i les famílies". ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 8311 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

El plenari demana l'indult per a Pablo Hasel

N.M. / Fins a tres mocions es van presentar al plenari de març sobre la condemna al cantant Pablo Hasel, acusat d'apologia del terrorisme i de calúmnies i injúries a la Corona i a les institucions de l'Estat arran de la lletra d'una cançó i de desenes de tuits entre 2014 i 2016. La moció d'ERC, que finalment va retirar, exigia l'alliberament del músic. El Prat en Comú i Podemos El Prat van consensuar un text demanant l'indult de Hasel i defensant "la llibertat d'expressió".

Radicalment diferent era el to i el contingut de la moció de Ciutadans, que posava el focus en els aldarulls provocats per les manifestacions i donava suport a les forces de seguretat i als comerços de Barcelona. Després d'enumerar els càrrecs pels quals havia estat condemnat Hasel, el regidor de Ciutadans Jordi López va assegurar que aquest era "l'angelet" al que

volien indultar els comuns, Podemos i ERC.

Enmig d'aquest foc creuat es trobava el PSC. El seu portaveu, Juan Pedro Pérez, va assegurar que la violència "deslegítima qualsevol reivindicació" i respecte a l'empresonament de Hasel assegurava que "cantar –encara que sigui malament– no pot ser delictiu; ser groller, tenir mal gust, no hauria de tenir més límit que la decència i la vergonya; ni ser mala persona, no s'ha de criminalitzar", per acabar amb un al·legat en defensa de la llibertat d'expressió. Però va evitar demanar l'excarceració. "No es pot dir que no hi hagi hagut justícia: no ens agrada el resultat, però justícia sí que hi ha hagut".

Tot i l'adhesió del PSC a la moció de Ciutadans, aquesta no va tirar endavant. Sí ho va fer la d'El Prat en Comú i Podemos, que va rebre el suport d'ERC i l'abstenció dels socialistes, amb el vot en contra de Ciutadans. ◀

L'Ajuntament guanya a l'Incasòl un recurs en què es jugava 5 milions per la venda dels terrenys d'Amazon

J. MARTÍNEZ / Una sentència recent ha acabat donant la raó a l'Ajuntament del Prat contra un recurs pel qual l'Incasòl es negava a pagar prop de 5 milions d'euros d'impostos per la venda dels terrenys d'Amazon.

El cas es remunta al 2016, quan el gestor públic de sòl depenent de la Generalitat va vendre a Amazon els terrenys on actualment s'ubica el centre logístic del gegant del comerç online. L'Ajuntament va aplicar a l'Incasòl l'impost que grava la venda de terrenys urbans. La taxa, en aquest cas, era de 4.973.000 euros. L'Incasòl va abonar una part de forma immediata i l'altra, l'any 2018. Al mateix temps, però, va presentar un recurs en considerar que el pagament de l'impost no procedia, ja que els terrenys

se'ls havia venut per un import inferior al de la seva compra.

Aquest argument va ser acceptat en un primer moment pel Tribunal Constitucional, però en anys posteriors diverses sentències d'alts tribunals autonòmics i del Tribunal Suprem van re-interpretar en sentit contrari la doctrina del Constitucional. La sentència final que dona la raó a l'Ajuntament s'ha basat també en aquesta visió i, per tant, considera correcte l'impost que el Prat li va cobrar a l'Incasòl. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Fil musical

Un altre dia de ple i un altre dia de protestes sorolloses a la plaça, per no fallar amb les tradicions. Un cop més, uns pocs membres del sindicat SPL-CME es feien sentir amb megàfons i estridències per reivindicar millores laborals per al cos de la Policia Local. Per segon mes consecutiu van estar acompanyats d'una important concentració de personal interí del consistori, que continuen reclamant l'aturada dels processos selectius de personals fins que no es reguli la seva situació de permanent temporalitat amb una nova legislació estatal.

"Mijoler es va recrear en el silenci quan va acabar la protesta"

Aquest cop, però, des de la Casa de la Vila van trobar la manera que el soroll procedent de la plaça no es colés amb tanta facilitat a les llars dels soferts espectadors -i periodistes prenent notes- que s'ho miren des de casa. Un nou equip de micròfons havia aconseguit reduir amb èxit l'entrada de so ambient i el ple es podia seguir en millors condicions que en anteriors ocasions, quedant el xivarri com si algú hagués seleccionat la playlist "Protesta sorollosa" a Spotify i l'hagués posat a volum de fil musical, com si es tractés de la sala d'espera del dentista.

Aprofitant que el ple es va allargar una mitja hora més de l'habitual (l'inici es va endarrerir a petició de Ciutadans perquè no ha-

vien rebut correctament el contingut d'una aprovació d'urgència i se l'havien de llegir), el tram final es va fer sense protestes (acaben a les 20 hores) moment que l'alcalde Mijoler va utilitzar per recrear-se en el silenci: "quina tranquil·litat, és insofrible el soroll... una cosa és la llibertat d'expressió i una altra el soroll per soroll", deia mentre esgrimia el "dret a la participació política" i que els manifestants només protestaven "quan parlem algunes", que "si et fas una foto amb ells i els hi dones la raó no hi ha soroll", fent una referència a Ciutadans sense esmentar-los. L'alcalde també va recordar a pregunta de Jordi López (C's, el regidor més bel·ligerant) que per Junta de Portaveus s'havia parlat de cercar maneres que el ple es faci amb normalitat. Potser per això s'havia vist a la porta de l'ajuntament un sonòmetre mesurant decibels, fet que va provocar certa gresca -com no- a les xarxes socials.

López, com dèiem, fa el paper de "poli dolent" en el rol d'oposició dura Ciutadans i sempre que parla és per apujar el preu del pa intentant generar incomoditat tant a equip de govern com a la resta de l'oposició. Com a mostra, en la discussió sobre la regulació del preu de lloguer va recordar a Carmelo Declara de Podem que ell havia estat el fundador de la PAH al Prat i que mai havia vist al líder morat a cap reunió o assemblea. I això ho deia mentre defensava alegrement les tesis de les immobiliàries que diuen que regular els preus acabarà amb el mercat de lloguer. Serveixi el detall com a derivada de l'esclat d'allò que van anomenar com a "nova política".

El Prat frena a 30 km/h

Els patinets també seran controlats i hauran de dur un certificat de Trànsit

NEUS MACÍAS

La velocitat dels cotxes als carrers del Prat no podrà excedir els 30 km/h en vies d'un únic carril per cada sentit de circulació, és a dir, a la immensa majoria del traçat de la ciutat, exceptuant alguns trams de l'Avda Onze de Setembre o de les Rondes que envolten el nucli urbà, on es podrà arribar als 50 km/h si tenen dos o més carrils. Així es va aprovar a la nova ordenança municipal de circulació de vehicles i vianants, destinada, segons el seu redactat, 'a la millora de les condicions de seguretat viària', en un context en què el vehicle 'ja no és el gran protagonista i ha deixat lloc a l'ús de motociccles, bicicletes i vehicles de mobilitat personal'.

Una ordenança que pretén "pacificar la ciutat en temes de mobilitat", segons el tinent alcalde d'Urbanisme, Juan Pedro Pérez, que va parlar dels "diversos beneficis" d'aquesta nova normativa que "aportarà major seguretat i permetrà conviure cotxes amb bicicletes i vehicles de mobilitat personal" -VMP-. Un conjunt de mesures que "posen ordre a una nova realitat", que és bàsicament la invasió dels patinets elèctrics als carrers de la ciutat. "És una qüestió que preocupa els veïns i veïnes, una nova manera de moure's per la ciutat".

Pérez va recordar que molts ciutadans es

Els patinets per la vorera, una conducta que serà sancionable amb la nova regulació / ARXIU DELTA

queixen de "l'incivisme" dels conductors dels patinets i per evitar-ho, tindran prohibit circular per les voreres i hauran de fer-ho per les calçades a una velocitat màxima de 25 km/h. Si hi ha carrils-bici senyalitzats, hauran de desplaçar-se per ells i, en cas que estiguin a sobre d'una vorera, els patinets elèctrics no superaran mai els 10 km/h. Els conductors dels VMP hauran de portar un certificat de circulació expedit per l'Organisme autònom de la Prefectura Central de Trànsit, que acreditarà que el vehicle compleix amb els requisits tècnics. Els menors de 16 anys que condueixin patinets hauran de portar casc.

Assejtar els ciclistes serà sancionable

En els carrers amb un límit de velocitat de 30 km/h els vehicles motoritzats hauran d'adaptar la seva velocitat a la de les bicicletes i patinets, i no es permetran els avançaments en el mateix carril de circulació,

ni l'assetjament per part dels conductors de cotxe. "A poques ciutats s'inclou el concepte d'assetjament com a conducta sancionable, i tots ens hem trobat amb vehicles que toquen el clàxon" o pressionen d'alguna manera als ciclistes, va valorar Juan Pedro Pérez.

L'ordenança prohibeix que les motocicletes estacionin a sobre de les voreres i regula les zones blaves i verdes de la ciutat, alhora que defineix el concepte de reserva d'estacionament i zones d'estacionament prohibit, en el cas de persones amb mobilitat reduïda, per a vehicles oficials o d'organismes públics o per facilitar la càrrega i descàrrega de materials en obres de construcció. L'ordenança "situa El Prat en un paradigma de ciutat més amable i tranquil·la", segons Pérez. El portaveu de Ciutadans va recordar que ja el 2019 el seu partit havia presentat una moció per regular els nous vehicles. "Ara queda patent que era una necessitat", va dir Ruiz Redondo. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

La carxofa del Parc Agrari treu pit

El Prat i Sant Boi creen aliances per potenciar la popular hortalissa

El Prat i Sant Boi s'han aliat en una campanya conjunta per promoure la producció i el consum de la Carxofa del Parc Agrari sota el lema 'El Prat i Sant Boi, capitals mundials de la carxofa'. La campanya s'emmarca en el conjunt d'activitats que s'estan impulsant en diferents municipis metropolitans en relació a la Capitalitat Mundial de l'Alimentació Sostenible de Barcelona 2021. Per aquest motiu, l'alcalde de Barcelona i presidenta de l'AMB –Àrea Metropolitana de Barcelona-, Ada Colau, va acompanyar l'alcalde del Prat i la batlle de Sant Boi, Lluís Mijoler i Lluïsa Moret, respectivament, en la presentació de la campanya, que es va celebrar el 10 de març a Can Comas, seu del Parc Agrari del Baix Llobregat. A l'acte van assistir també representants de les Cooperatives Agrícoles del Prat i de Sant Boi, de la restauració local i el teixit comercial i comunitari de totes dues ciutats.

Mijoler va recordar que aquesta pandèmia havia deixat palesa la necessitat i la importància de poder abastir-se amb producte de proximitat, i va destacar el luxe que suposa

L'alcalde Mijoler, acompanyat per Lluïsa Moret, alcaldessa de Sant Boi, i Ada Colau com a presidenta de l'Àrea Metropolitana / PREMSA AJ. DEL PRAT

“tenir el rebost” al costat de casa. L'alcalde pratenc va lamentar que enguany “no podrem fer festes, ni tindrem l'Escarxofa&Jazz, però sí tindrem campanya gastronòmica i us volem encoratjar a participar en els diferents formats que farem i a que consumiu carxofa”.

Març Gastronòmic a tot el Baix Llobregat

Es referia Mijoler a activitats com el Març Gastronòmic, que anualment organitza l'AGT –Associació de Gastronomia i Turisme-, en aquesta edició amb 11 participants del Prat, a més d'altres restaurants del Baix Llobregat que s'hi uneixen, i també de L'Hospitalet i Barcelona, un total de 15 mu-

nicipis involucrats en el projecte. El passat 11 de març els diferents restaurants van començar la seva oferta de menús amb carxofa i Pollastre Pota Blava.

Lluïsa Moret, alcaldessa de Sant Boi, va assegurar que l'acte de presentació de la campanya significava “la capacitat que hem tingut de convertir les nostres arelles pageses i el valor de la nostra història en una oportunitat de futur”. L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va referir-se al Parc Agrari com “un tresor que hem de potenciar i divulgar: no és habitual tenir un espai així dins una àrea metropolitana”. I va insistir en la necessitat de “canviar molts hàbits de consum per salvar el planeta, incentivar el consum de proximitat i menjar tan ecològic com es pugui”.

Posteriorment a la roda de premsa de presentació, un sector de la pagesia pratenc va mostrar la seva incomoditat amb el fet que no es posi l'accent en la denominació de Carxofa Prat i es “deixi perdre una qualitat reconeguda i diferenciada” de la resta de carxofes que s'hi produeixen arreu. ◀

Alcampo distribuirà producte fresc de la Cooperativa Agrícola del Prat

REDACCIÓ / Des del mes de març, els hipermercats Alcampo d'Esplugues i Vilanova (i propiament el de Sant Boi) ofereixen productes de collita pròpia de la Cooperativa Agrícola del Prat.

Agustí García, president de la Cooperativa, destaca “l'aposta d'Alcampo pels productes de proximitat i de qualitat que conreem als nostres camps del Prat i la sensibilitat que ha mostrat cap a la nostra feina”. García està convençut que la distribució de la firma francesa facilitarà que molts consumidors tinguin accés “a un producte collit al matí i servit per la tarda al lineal de l'hipermercat”.

Marian Roda, directora d'Alcampo Esplugues, afirma que “com actors d'allò bo, sa i local, seleccionem i preparam una oferta exclusiva, justa i responsable, i per això és un orgull treballar amb la Cooperativa Agrícola del Prat i donar suport al seu desenvolupament”.

Per a Anna Martín Cuello, tinenta d'alcaldia d'Acció Ambiental i Agricultura de l'Ajuntament del Prat, “és essencial sensibilitzar els consumidors de Barcelona cap al producte de proximitat conreat al Prat, per tal de valorar l'ecosistema que representa el Parc Agrari del Baix Llobregat”. ◀

HORARIS DE SETMANA SANTA A LES PARRÒQUIES DEL PRAT

Sant Pere i Sant Pau	Mare de Déu de la Mercè	Sant Cosme i Sant Damià
DIJOUS SANT		
9- Laudes 18- concert de l'Esperit 19- Missa de la Cena del Senyor 20,15- Vetlla de pregària	20- Missa de la Cena del Senyor	19- Missa de la Cena del Senyor 20- Vetlla de pregària
DIVENDRES SANT		
9- Laudes 12- Celebració de la Passió del Senyor 20- Via Crucis	9,30- vetlla de pregària 11,15- Via Crucis 12- Celebració de la Passió del Senyor	9,30- Via Crucis 17- Celebració de la Passió del Senyor
DISSABTE SANT		
9- Laudes 20- Vetlla Pasqual	19- Vetlla Pasqual	9,30- Laudes 19- Vetlla pasqual
MOLT IMPORTANT		
Seguint les disposicions de les autoritats sanitàries, QUEDEN SUPRIMIDES LES BENEDICCIONS DEL DIUMENGE DE RAMS I EL VIA CRUCIS pels carrers de divendres sant		
L'horari de les misses de diumenge de Rams i Pasqua seran els normals de tots els diumenges		

Una de les perruqueres més antigues del Prat que va convertir l'afició en professió

Madrona Canalda Serra: “De petita tallava els cabells a les nines i a alguna amiga que venia a jugar!”

MARGA SOLÉ

Madrona Canalda Serra va néixer al Prat de Llobregat. Té vuitanta anys i es va iniciar en el món de la perruqueria amb l'ajut del seu pare, el barber Martí Canalda. Ell la va animar, als 16 anys va anar a estudiar a Barcelona i als 19 li va muntar la perruqueria Madro al carrer de Ferran Puig. Il·lumina els ulls quan recorda amb il·lusió els seus inicis.

■ Com va començar en el món de la perruqueria?

■ Als 19 anys i en tinc 80. És a dir, fa 61 anys. El meu pare tenia una barberia i a mi m'agradava ser perruquera. Des que era petita pentinava i tallava els cabells a les nines. En alguna ocasió fins i tot vaig tallar els cabells a les amigues que venien a jugar. Les seves mares em volien matar, però per a mi era una passió. El meu pare tenia un amic perruquer a Barcelona i li va indicar una acadèmia. En acabar els estudis, vaig estar treballant amb ell dos anys.

■ En aquella època anar a estudiar a Barcelona una noia no era normal.

■ Al principi m'acompanyava el pare i a la tarda tornàvem amb tren amb una noia que era de Viladecans. Pensi que sols tenia setze anys. Ara això ja és normal però abans no. El meu pare, assessorat per l'advocat Daniel J. Prat va posar la perruqueria Madro al seu nom i a 21 anys ja em vaig donar d'alta de la Seguretat Social. Era el 4 de juny de 1960, no he estat mai de baixa i fa 59 anys còmito. Fixi's si els he resultat rendible.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ La idea del seu pare era tenir continuïtat en el seu negoci?

■ No, ell em va preguntar què volia fer, perquè la meva germana tenia una màquina de fer jerseis i es pensava que treballaríem juntes, però a mi no m'agradava. Penso que he estat una privilegiada perquè he treballat tota la vida del que he volgut. En aquests moments és com un esbarjo, em va bé distreure'm i dono un cop de mà a la meva filla Natàlia, que és la que ara porta el negoci. Jo encara tinc alguna clienta de les primeres d'obrir la perruqueria i que han estat fidels sempre.

■ No li hauria agradat fer una altra cosa?

■ No, era la meva vocació des que era una nena i l'amic del meu pare, el de la perruqueria de Barcelona, el va aconsellar que si jo volia ser perruquera, no m'obligués a fer jerseis. Però a ell que la seva nena hagués d'anar a Barcelona se li feia una muntanya. Per això m'hi acompanyava.

■ Quins records té dels princi-

pis d'obrir la perruqueria?

■ La majoria de clients eren pageses i explicaven els problemes dels cultius... Els diàlegs sempre eren de temes familiars, en aquella època no hi havia gaires coses més per parlar. Abans a les perruqueries es xerrava molt i es feien veritables tertúlies, però ara amb els mòbils i tot plegat ja ni es miren. Era un altre món i molts pagesos venien amb la tartana o el carro a portar les dones a la perruqueria, aquestes s'arreglaven, anaven a comprar i ells tornaven a recollir-les. La meva mare també procedia d'una casa de pagès, coneixia molta gent i la veritat és que recordo aquella època amb molt d'afecte.

■ Com afecta el coronavirus en la feina?

■ Com a tothom, però ara ja ho tenim per la mà. Apliquem totes les mesures i, a més, donem hores per evitar aglomeracions. Sempre amb mascareta i de moment no hem tingut cap problema. Vam estar molts mesos tancats i encara hi ha persones que

estan molt angoixades perquè necessitem interactuar. Ens ha afectat molt també econòmicament i tinc amigues que tenen botigues de roba i sabates i em comenten que no hi ha quasi vendes.

■ En tots aquests anys, destaca alguna ajudanta?

■ Vaig tenir dinou anys la Rosa Moya “la Rossy” fins que es va casar. Ara té una perruqueria a Tossa de Mar, on viu des de fa anys. També tenia la Francis. Abans hi havia més gent a la perruqueria i de vegades necessitava ajuda. Quan vaig a Tossa, encara ens trobem amb la Rossy perquè ens estिमem molt!

■ A quin polític li faria un new look? O un rapat al zero?

■ No m'agrada opinar de política, però com que parlo de la meva feina potser al Puigdemont li trauria aquella “perruqueta” que sembla un “tortellet” i li tallaria més bufó. Dubto que vingui, però jo li faria un nou look. Al Pablo Iglesias li tallaria la cua i amb un rapat al zero estaria molt més interessant...

■ I a qui li arriessaria el rínxol?

■ Cantar-li les quaranta? Doncs potser al Rei emèrit. L'hi caldria, però no hi haurà possibilitats perquè crec que no tornarà.

■ La nissaga de la perruqueria Madro, continuarà després de la Natàlia?

■ Ho veig difícil perquè només tinc nets i algun podria ser perruquer, però no ho crec. La meua filla té segur que als 80 anys no estarà a la perruqueria ni a ajudar, com faig jo. Però és que a mi m'encanta treballar i conversar amb les senyores i amb el jovent. Moltes són les netes de les meves clientes i també venen nois i senyors grans.

■ Abans no tenia clients homes?

■ No, perquè el meu pare tenia la barberia i li hagués fet la competència.

Clar i català! ◀

parcs.diba.cat

Parcs naturals sí, però amb civisme.

**Gaudeix,
respira,
respecta.**

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

La pedra emprada per a la construcció de l'antiga església parroquial procedia de les pedreres de Montjuïc

La gairebé totalitat de les cases antigues de Barcelona i de les masies del terme municipal del Prat es van construir amb pedra procedent de les pedreres de Montjuïc (1).

Durant un període que s'inicia a finals del segle XVI i fins a ben entrat el XVII, les informacions relatives a la construcció de la vella església parroquial de Sant Pere i Sant Pau del nostre municipi ens aporten unes interessants dades sobre la utilització de les esmentades pedreres de Montjuïc.

L'any 1593 es va signar una Capitulació i Concòrdia entre els Obrers Parroquials (2) del Prat d'una part, i el mestre de cases Bartomeu Trell de l'altre, que feia referència al subministrament de pedra per a la construcció de l'església (3). En aquest cas, el sub-

Una pedrera de Montjuïc

ministrament de pedra va anar a càrrec de Bartomeu Trell.

La pedra era transportada amb carretes tirades per bous. Val a dir que l'any 1789 encara hi havia al Prat 70 parelles de bous (4).

En aquella època s'havia de travessar el riu Llobregat amb

una barca.

El 25 de juny de 1594 es va efectuar el pagament de 10 lliures, que els Jurats van prometre donar cada any de lloguer de la pedrera (5) "... per raó de dita fàbrica (església)" (6), amb la qual cosa s'assegurava el subministrament de pedra.

L'any 1601 es van pagar 256 carretades de pedra, que incloïa també el transport amb les carretes des de la pedrera fins al Prat, així com el cost de passar el riu amb la barca de passatge (7).

Fonts documentals de 1606 ens diuen també que la quantitat de pedra pagada per l'esmentada obra de fàbrica corresponia a la de 100 carretades (8).

JOSEP FERRET

REFERÈNCIES:

- 1.- Pedres de gran qualitat.
- 2.- Els Obrers Parroquials es cuidaven de les obres de les esglésies.
- 3.- ANDREU DE PALMA: Prat de Llobregat - Ensayo histórico. 1958.
- 4.- FERRET PUJOL, J.L.: Les barques de passatge del riu Llobregat al Prat i la seva explotació (1327-1873). 2007.
- 5.- Els Jurats tenien les mateixes funcions que els que serien regidors dels Ajuntaments.
- 6.- ANDREU DE PALMA: Prat de Llobregat..., op. cit.
- 7.- ANDREU DE PALMA: Prat de Llobregat..., op. cit.
- 8.- ANDREU DE PALMA: Prat de Llobregat..., op. cit.

**CUIDEM D'ALLÒ
QUE REALMENT
IMPORTA**

TANATORI SANT BOI DE LLOBREGAT

Som al seu costat
per oferir-li un servei funerari
complet i personalitzat.

El que hem viscut ha fet que ens reafirmem en allò que ja sabíem: que el més important són les persones i l'entorn que ens envolta.

Estar a prop dels qui estimem, respectar el medi ambient, cuidar-nos els uns als altres.

C. Saragossa, 6 (Polígon Salines)
08830 Sant Boi de Llobregat
T. 936 526 020

ÀLTIMA

900 230 238 (24 h)
www.altima-sfi.com

BARCELONA RONDA DE DALT · L'HOSPITALET GRAN VIA
L'HOSPITALET RONDA · BAIX LLOBREGAT · PENEDÈS
GARRAF · BAGES · EMPORDÀ · RIPOLLÈS · VALLÈS

PER PUIGMALET

Núm. 172 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Emissió de partícules per la destrucció del nucli dels àtoms, sovint perillosa. - 2. Encreuant, entortolligant. Alfa. - 3. Consentí, renuncià. Enmig de l'ouera. 55 romans. Partit Popular. - 4. Arbre místic. Desvarieja, desbarra. Begut, borratxo. - 5. Observin, contemplin. *La de la Seda es conserva, alta i sola.* - 6. *"Vés a anguiles!"*, antiga manera local d'engegar algú. Límits de Lladorre (Pallars Sobirà). Tràmit consonàntic. - 7. Existeix. Sud. Cases de neu. Xai, anyell. - 8. Nord. Incògnita. *Cala*, antic càmping local. Relatiu a l'úter o matriu. - 9. Sud-est. Al final dels tercets. *Nom de pila d'un mestre d'escola pública local, de 1863 a 1908, amb carrer dedicat.* S'equivoca. - 10. Primera cara del disc. Fa rims. Dues d'oxigen. Faç, rostre. - 11. *Carrer del*, arbre darrere del Sagnier. Símbol At. L'extraterrestre. - 12. No necessàries. - 13. Governador àrab. *Si és artesià, l'aigua brolla a la boca.* Feridura, embòlia. - 14. El final del món. *Cal*, antic restaurant entre la pineda de Can Camins i la platja. La meua extremitat.

VERTICALS: 1. Premiarien amb una recompensa. - 2. Malalties de la sang, quan hi ha menys hemoglobina. Est. Organització de Nutricionistes Maltesos. - 3. Ditada consonàntica. Límits de Riudecols (Baix Camp). Deu romans. Escrit amb runes. - 4. Que contenen iridi. *Primer cognom d'un mestre d'escola pública local, de 1863 a 1908, amb carrer dedicat.* - 5. Odes vocàliques. N. Plany, queixa. Fòsfor. - 6. Comencen a acular. Rialla. Company basquetbolista del Blas. - 7. Es fa gran. Gags consonàntics. Els més valuosos del pòquer. - 8. *"Fer el"*, expressió local per adequar els camins amb grava del riu. Amb els ossos grossos. - 9. Final afirmatiu. Estimeu. Lletra que balla. Al

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

fons del mar. - 10. Serveix, és útil. Enmig del cel. Transpiro. Desvario, finalment. - 11. *La màquina de sembrar mongetes de l'Anton "Cadi-raire" va ser un* important per a l'agricultura local. Estratègics. - 12. Tot consonàntic. Herba a la vora dels camins. A tu. - 13. Encerclada es torna anarquista. *El pont de Ferran Puig va ser el* pont pratenc sobre el riu. Breu exposició d'un tema o escrit. - 14. Tancat amb tàpies. Encès d'ira. Saludable.

“Lucía” o la puresa del cinema

El realitzador pratenc Juan Pato estrena el seu primer llargmetratge com a director

SERGI OLIVERA

“Lucía” és el nom del primer treball cinematogràfic del realitzador pratenc Juan Pato (1968) darrere de les càmeres en format de llargmetratge. Un esperat i ambiciós projecte -podríem dir que una autèntica aventura d'un empenedor creatiu- que a causa de les circumstàncies i dificultats derivades l'auto-finançament ha trigat uns quatre anys a poder veure la llum després del seu rodatge. Per fi però, ha pogut saltar a la gran pantalla i no ho ha fet en un escenari menor, ni més ni menys que a l'European Film Market de la Berlinale, una branca del prestigiós festival internacional alemany, gràcies a l'agència Movies For Festivals i a Johanna Tonini, que es va enamorar de la pel·lícula. Ara, resta a l'expectativa de visitar més festivals.

Un missatge de retorn a la natura

La pel·lícula narra la història d'un sol personatge: la nena Lucía interpretada per una gran treballa d'actriu com és Gala Marques, que apareix perduda enmig del bosc. El metratge acompanya les inquietuds i sensacions de la jove que ha de sobreviure en un entorn natural i salvatge mentre la nit s'apropa. Sense diàlegs, només amb l'ús de la fotografia dirigida per Íñigo Zubizaray i el pur llenguatge audiovisual amb la mirada de Juan Pato, l'espectador veu com la natura va canviant la percepció i l'actitud de la nena envers l'entorn que l'envolta. Un treball cinematogràfic gens convencional que vol representar el retorn inevitable de l'ésser humà a la naturalesa, un viatge que es viu entre la inquietud i l'esperança.

Una aposta ferma per fer el que un vol

“Vaig estudiar direcció cinematogràfica, però la vida m'havia portat a especialitzar-me sobretot en producció (PatoFilms és la seva productora) i el negoci de l'hostaleria (regenta el restaurant John Duck al Prat) vaig adonar-me que allò no era el que més volia fer” -explica el director- “i fa cinc anys vaig pensar en un projecte senzill que pogués dirigir amb les meves possibilitats, però que a la vegada tingués missatge i profunditat. Aquí va sorgir Lucía”.

Amb la dificultat de l'autoproducció, sense capital extern ni subvencions, va trobar a Gala Marques com un autèntic descobriment: “amb nou anys feia de protagonista a Inframón, al Teatre Lliure i ens va impressionar”. Tot seguit el rodatge, a la tardor gairebé hivern de 2016 al Pallars Jussà a localitzacions d' Isona i Conca Dellà: “va ser difícil pel fred, però l'empenta de la Gala va ser una font d'energia per a tots”.

En la direcció Juan Pato no va voler “fer trampes”: “vaig fugir dels recursos que sovint s'utilitzen en pel·lícules d'un sol personatge com són els flashbacks o la utilització

d'elements que ajuden a establir un cert diàleg. Em vaig centrar en el discurs purament audiovisual i les emocions que es podien transmetre. En definitiva és una pel·lícula molt especial que, funcioni com funcioni, sempre recordaré i estaré agraït per la gran feina d'equip. Tot i les dificultats m'ha ajudat a rodar, a fer el que volia fer i ara continuaré en aquest camí.” Juan Pato ja treballa en un projecte de videoclips per l'artista David Cava i en la idea d'un nou llargmetratge que tindrà molt a veure amb la seva experiència amb la Covid.

“Lucía”, també recull al seu equip una important mostra del talent cinematogràfic potablava, com el muntatge de Carlos Delfa i Jaume Martí, Xavi Mateo a la direcció d'art, Laura Giberga (Coaching) i Ismael Glück. Per tal d'ampliar el recorregut de la pel·lícula en festivals i sales de cinema, es durà a terme una campanya de micromecenatge a la plataforma Verkami. La campanya preveu accions com ara posar el teu nom en els títols de crèdit, assistir a l'estrena de la pel·lícula a Barcelona a finals d'any o fer el mateix recorregut que la protagonista pel Pallars Jussà. ◀

MARMOLES
CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Paraula de Dones 2021: “Cachitos de Paraula”

R. / El passat 7 de març es va celebrar una nova edició de Paraula de Dones, però aquest 2021 en un format molt especial. Va ser, així, una recollida de moments, cançons, anècdotes, records i sobretot, de totes les persones, dones, artistes, que any rere any han fet possible la seva raó de ser. Podeu consultar al canal de YouTube de La Capsa el sorprenent resultat de l'edició d'enguany. ◀

“Cuando todo se derrumba”, darrer llibre d'Agus Morales

Aquesta vegada la tragèdia no passava a milers de quilòmetres de casa. Estava aquí. Durant les primeres setmanes de la pandèmia, el periodista Agus Morales, director de la revista 5W i que va ser redactor de la revista Delta, va recórrer incansablement des d'hospitals, residències, serveis d'ambulància i tatoris de Catalunya.

La seva experiència en situacions d'emergència en altres racons del planeta -epidèmies d'èbola i crisis humanitàries a l'Àfrica, atemptats i desastres polítics al Sud d'Àsia- li va

servir com a mirall narratiu amb el qual articular un relat que fuig del tòpic bèl·lic però presenta la pandèmia amb tota la seva cruïsa.

El resultat és “Cuando todo se derrumba” (Llibres del KO), un llibre de Morales amb fotografies d'Anna Surinyach que va arribar a les llibreries 15 de març, quan es compleix un any de la declaració de l'estat d'alarma. ◀

El Prat, al videoclip de la nova cançó de Manel

El Prat és l'escenari de bona part de les escenes que apareixen al videoclip del nou tema presentat el passat 11 de març pel grup musical barceloní Manel, “L'amant malalta”. Algunes de les localitzacions que apareixen a la peça són el pàrquing de l'estació i carrers dels polígons industrials Enkalene i Fondo d'en Peixo. Com a curiositat, el gran danès que apareix al videoclip, Otto, també és del Prat. ◀

Carles Sabarich publica nou llibre, “Ensayo sobre la estupidez”

R. / L'autor pratenc Carles Sabarich publica “Ensayo sobre la estupidez”, un llibre que no segueix les pautes d'un tractat o d'una investigació. Des de la perspicàcia d'uns homogenis relats exemplars, es deixa al lector que extregui les seves pròpies conclusions sobre la inconveniència o no del que solem anomenar estúpidesa, o bogeria, o simplement ximpleria. Ja en 1511, Erasme de Rotterdam va publicar el seu “Elogi de la bogeria”, o “Elogi de l'estúpidesa”, amb un estil satíric en el qual mostrava les virtuts de l'estultícia enfront de la raó. Encara que amb un altre format, aquest llibre de relats pretén treure a col·lació de nou aquest tema, en un món globalitzat en què el contagi pandèmic de vicis i virtuts està a l'ordre del dia. ◀

Tintablava publica el seu llibre anual per Sant Jordi

R. / L'Associació d'escriptors del Prat “tintablava” editarà unes setmanes abans de Sant Jordi el seu llibre anual, que en aquest any del 2021 serà l'onzè.

Es titula *Clarors- Poemari pratenç* i el seu autor és Vicenç Tierra. El llibre conté 254 poemes del format tanka japonès, de 5 versos, sense rima i amb sillabació estricta 5-7-5-7-7. Consta de 3 capítols, amb temàtica totalment pratenc:

1) Natura i territori; 2) Persones; 3) Bocins d'història.

Tant la il·lustració de la portada com les tres interiors són creació de la professora i també directora de cinema pratenc Rosa Delgado Leyva. El pròleg l'ha escrit el poeta pratenc Jesús García Moreno.

Ahora, en Vicenç Tierra publica un altre llibre. El títol és *Instantes- Retrats de la quotidianitat* i recull una àmplia selecció dels articles divulgats per l'autor en la seva secció “Arc de Sant Martí”, dintre de les col·laboracions del periòdic DELTA, en el període comprès des de l'any 2015 fins ara.

Aquest llibre té prohibida la seva venda i es lliurarà gratuïtament a totes les persones que adquireixen un exemplar del *Clarors-Poemari pratenç*.

El pròleg ha anat a càrrec del guionista i director de cinema pratenc Joan Marimón.

Els llibres els tindreu disponibles a les llibreries del Prat: Atenea, Drac i Servei de Secretaria. ◀

Pilar Ezquerro Sainz

Has cumplido tantos años que ya no sabes qué cara de circunstancias poner cuando te cantan el Cumpleaños Feliz. Un centenario de felicidades!!! Tus hijas y nietos.

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

La cosa que més il·lusió em feia en arribar a la Xina era veure la seva muralla de la qual es diu que és l'única construcció humana que es pot veure des de l'espai. Doncs va ser el meu primer desengany, perquè els mateixos xinesos diuen que no és pas veritat. Continuant en el capítol de les sorpreses resulta que no hi ha sols una muralla sinó que en són molts trossos i no sempre connectats. Es va anar fent a trossos i en èpoques diferents.

La Gran Muralla Xinesa fou construïda com una fortificació sòlida i infranquejable amb la intenció que els mongols i els nòmades de la regió de Manxúria no envaïssin la Xina. La intenció devia ser bona, però no sé si ho van poder evitar perquè la seva construcció es va allargar durant molts segles.

Quan intento esbrinar on comença i on acaba la Gran Muralla trobo diverses opinions, però la majoria coincideixen en el fet que el lloc on es va començar a construir és a Qinhuangdao,

LA GRAN MURALLA XINESA

Des de Corea fins al desert del Gobi

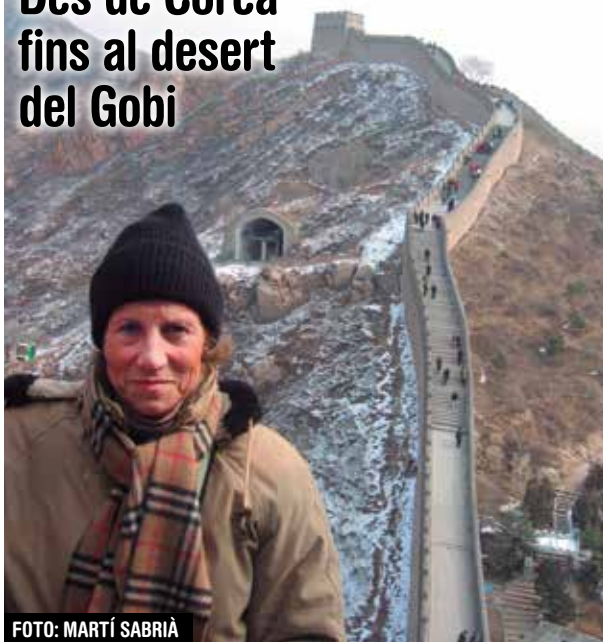

FOTO: MARTÍ SABRIÀ

una ciutat ubicada a uns 300 quilòmetres de Beijing, molt a prop del Mar de Bohai. En realitat ni els xinesos tenen clar quin tram

de les muralles és el primer que es va construir.

Malgrat tot, amb els trossos secundaris, ramificacions i seccions, en total la Gran Muralla xinesa té més de 7.000 quilòmetres de llarg i la seva extensió va des de Corea fins al desert de Gobi. La pena es que sols se'n conserva el 30 per cent de la construcció original i la part que més es visita és la que està a prop de la capital. És molt interessant caminar per dins de la fortificació en un camí ple de pujades, baixades, graons i, el més important... unes vistes esplèndides. També hi ha d'altres trams interessants, però que han patit molt l'erosió del temps i estan molt destruïts.

Malgrat tot el que he explicat, quan la recordo encara m'emociona. La Gran Muralla Xinesa és espectacular, monumental, forma part del Patrimoni de la Humanitat i encara que no es pugui veure des de l'espai com es deia fa uns anys, sí que la podem veure aquí a la Terra! Val la pena!

► Un pèl de llengua

Com s'escriu dimecres? Dm. dc. dx ? Cal posar-hi un punt?

Les abreviatures dels dies de la setmana comencen totes per d i després escrivim la consonant que va darrere de la i.

Però què passa amb els mots dimarts, dimecres i diumenge, que tots tres porten una ema després de la i? Per evitar confusions, usem consonants diferents: per a dimarts usem la t; per a dimecres, la c; i per a diumenge escrivim una g.

Els mesos de l'any s'abreugen segons la regla general, és a dir, s'escriu la primera síl·laba completa i la consonant o consonants

de la segona síl·laba fins a la primera vocal (fe-brer= febr. o pà-gi-na= pàg.).

Els mesos que tenen una sola síl·laba -març, maig i juny- els escrivim sencers, no els podem abreujar.

t; per a dimecres, la c; i per a diumenge escrivim una g.

dilluns	dl.
dimarts	dt.
dimecres	dc.
dijous	dj.
divendres	dv.
dissabte	ds.
diumenge	dg.

gener	gen.	juliol	jul.
febrer	febr.	agost	ag.
març	març	setembre	set.
abril	abr.	octubre	oct.
maig	maig	novembre	nov.
juny	juny	desembre	des.

Cal posar-hi un punt al final? Sí. El punt significa que és una paraula abreujada.

Quan usem les abreviatures? Cal fer-les servir en taules, gràfics, classificacions o llistes. Dins d'un text, es recomana usar la forma sencera.

I com escrivim els dies de la setmana i els mesos de l'any? En majúscula o en minúscula? Sempre en minúscula. Ni els dies de la setmana ni els mesos de l'any s'escriuen en majúscula, tret que formin part d'un nom propi (CAP Disset de Setembre, Divendres Sant) o que siguin la primera paraula de la frase. I el mateix serveix per a les abreviatures corresponents, és a dir, van amb majúscula només quan la paraula sencera també hi aniria.

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- **ÀREA MERCANTIL**
Tramitació Constitució de Societat
- **ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE**
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals
- **GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS**
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials
- **ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL**
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

Carrer Lo Gaiter del Llobregat, 2-10, 1r 1a • 08820 El Prat de L. • Tel. 93 379 85 66

CNL El Prat de Llobregat
elprat@cpnl.cat - assessoramentelprat@cpnl.cat

FEBRER-MARÇ 2021

- Juan Antonio LOZANO SÁNCHEZ, el 15 de febrer, als 82 anys.
- Ramon SALTÓ OLLÉ, el 15 de febrer, als 69 anys.
- Damián JULIÁN GÓMEZ, el 16 de febrer, als 78 anys.
- Pepe RODRÍGUEZ SÁNCHEZ, el 17 de febrer, als 67 anys.
- Justo GARCÍA CUESTA, el 18 de febrer, als 87 anys.
- Antonia BATISTA JOVE, el di 19 de febrer, als 59 anys.
- Arturo GONI PALLARÉS, el 19 de febrer, als 101 anys.
- Antonio MUÑOZ VICENTE, el 20 de febrer, als 68 anys.
- Juan MATA GONZÁLEZ, el 20 de febrer, als 74 anys.
- Josefa GUTIÉRREZ GONZÁLEZ, el 22 de febrer, als 88 anys.
- Alberto MICHAVILA LAHOZ, el 24 de febrer, als 73 anys.
- Pilar CASTILLO ALFONSO, el 25 de febrer, als 91 anys.
- Anabel CORREDERA RAMÍREZ, el 25 de febrer, als 46 anys.
- Manuel NAVARRO NAVARRO, el 26 de febrer, als 83 anys.
- Roman TOMÀS MARTÍNEZ, el 28 de febrer, als 57 anys.

ALBERTO MICHAVILA LAHOZ

El día 24 de febrero falleció Alberto Michavila a la edad de 73 años. Arquitecto y empresario, ciclista tenaz y músico guitarrista de la banda "Los Mitos" desde 1964. Y sobre todo, buen esposo y maravilloso padre.

Nos inculcó los valores de la ética y de la justicia. También que las cosas más simples son las más importantes. Y que debemos luchar siempre para lograr nuestros objetivos.

Recordaremos con nostalgia como amó a los suyos. Y con una sonrisa, su sentido del humor y ese carisma y sinceridad tan inconfundibles de su personalidad.

Que su espíritu descanse en paz. Él seguirá vivo en nuestros corazones.

De su esposa Marta y sus hijos Natalia y Sergio.

MARIA CASANOVAS PLAYÁ

Que ens va deixar el 27 de febrer als 75 anys a Sant Cristòfol de Castellbell i el Vilar

El seu marit Gabriel, els seus fills Gabriel i David, les seves filles polítiques Arantxa i Gemma, els seus nets Ferran, Júlia, Gerard i Jana, el seu germà Ferran, els seus germans polítics, nebots, cosins i família, preguem que la tingueu present en el record

JOSEP MARÍA XERTA BATLLORI

Nascut el 23 d'agost de 1930

Els familiars, les filles, el gendre, la neboda, els nets, els besnéts et desitgen que vagi molt bé aquest últim viatge.

Et recordarem

- Valentia SANTAMARÍA LÓPEZ, el 28 de febrer, als 88 anys.
- Josefa AGUILAR MARTÍNEZ, el 1 de març als 77 anys.
- Tomás CAÑIZARES RASERO, el 2 de febrer, als 83 anys.
- Montserrat PONS ALCOVER, el 5 de març, als 84 anys.
- Antonio JEREZ ALARCÓN, el 6 de març, als 59 anys.
- Josep GÁLVEZ CALLAU, el 7 de març, als 67 anys.
- Pedro SILVESTRE GEA, el 8 de març, als 89 anys.
- Josep PUIGVENTÓS PUIG, el 8 de març, als 92 anys.
- Carmen CHICÓN MUÑOZ, el 10 de març, als 93 anys.
- Joan Pau GIRALT CODINA, el 10 de març, als 81 anys.
- Antonio GONZÁLEZ MARTÍN, el 13 de març, als 84 anys.
- Pilar ROMERO CARRETERO, el 13 de març, als 89 anys.

Joan Pau Giralt i Codina

El matí del dimecres 10 de març, la Carme – esposa del Joan Pau – em va comunicar la dolorosa pèrdua del seu marit.

Des del meu punt de vista, la polièdrica vida del Joan Pau es centrava en tres eixos principals:

- Fermesa i compromís en la seva fe cristiana.
- Servei al seu estimat país, sense esperar res a canvi.
- Amor a la família, especialment esposa i filles.

Era una persona molt activa. A més, gaudia d'una gran imaginació i creativitat. Voldria destacar unes quantes actuacions seves en l'àmbit de les relacions amb la comunitat:

- Va ser escolta de l'Agrupament Anton Vilà.
- L'any 1962 va col·laborar en l'organització de l'anada a peu a Montserrat de prop de 300 pelegrins, amb motiu del Concili Vaticà II convocat pel Sant Pare Joan XXIII.

- Va ser president de l'Associació de Veïns del carrer Ferran Puig on va promoure l'homenatge al nostre veí Manel "l'esperdenyer".

- Va formar part de l'Associació de Pares del col·legi públic de les seves filles.

- Va ser regidor de l'Ajuntament del Prat per Convergència i Unió, concretament a la segona legislatura del període autoanomenat democràtic.

- Ha sigut voluntari per la llengua, fent pedagogia de la nostra cultura, costums, geografia i història als nouvinguts.

Crec que sempre va conservar l'ànima de boy scout. És per això que en aquests moments em ve a la memòria una cançó que ell mateix havia cantat moltes vegades:

"És l'hora dels adéus i ens hem de dir adéu-siau! Germans, dem-nos les mans. Senyal d'amor, senyal de pau".

Ignasi Ribas i Mas

Escrit des del confinament per coronavirus
Lleida. 12 de març de 2021

Trossets

Mary Moro García es despulla, però no lllevant-se els vestits que duu al damunt sinó fent aflorar el seu interior en els articles amb els que col·labora en el setmanari *El Iris* (Premi Ramon Llull 2013 pel centenari de la seva capçalera), que s'edita a Ciutadella. Ella és pratenca però ara resideix a l'illa de Menorca.

He tingut l'oportunitat de llegir un opuscle que el mateix periòdic ha publicat recentment, amb 26 d'aquests escrits seus, que tenen una suggestiva capçalera: "Trossets". I la veritat és que lluny d'agores mogudes per la immediatesa i les històries, l'autora llença a la brisa primaveral un bon grapat de pensaments, de sensacions, de vivències i d'emocions només per incitar-nos al plaer de compartir-los. Com diu ella mateixa, s'enfronta davant del full en blanc per iniciar la seva petita creació sense saber mai com acabarà.

Tot el que l'envolta del dia a dia ens ho apropa d'una manera encuriosida i vibrant. Es manifesta com una persona amb la convicció que res no es manté i tot canvia constantment. La seva prosa, fresca i propera, valora com mai els moments, els silencis que connecten, el trencament de la rutina, l'apropar-se, la confiança...

Una narració és ni més ni menys que la transformació en paraules d'un exercici de la memòria que ens aporta la posada en escena d'un tros o un trosset de vida. El procés és el d'un discurs espontani però exigent: els sentits, amb el seu poder evocador, capten els detalls de l'entorn; la ment arxiva; els sentiments matisen... i, finalment, si s'escau, la reflexió destria. La Mary Moro ens palesa amb els seus escrits que moltes vegades només mirem, quan caldria sempre veure-hi millor, precisament perquè ens cal compartir molt més per reconèixer-nos, donar-nos suport quan és neces-

sari i airejar sempre les alegries.

Una suite és una composició de peces musicals disperses verbebrades per fer un tot. El compositor rus Modest Mussorgski (1839-1881) va fer una per a piano molt famosa: "Quadres d'una exposició", amb una música inspirada en deu dibuixos i pintures inclosos en una exposició del pintor i arquitecte també rus, amic seu, Víktor Hartmann (1834-1873).

D'aquesta 'suite literària' "Trossets", cito textualment un trosset d'un "Trosset", que és un article amb el títol de *Amb tacte*, on la Mary ens parla dels sentits; té una evocació corprenedora i brillant: "El tacte és considerat el sentit més primari... Als nadons acabats de néixer, de seguida se'ls apropa, pell a pell, amb la mare. Quan cauen, un petó a la ferida és millor que qualsevol cremeta. Si han de pujar o baixar esglaons, una mà els fa sentir invencibles". I continua, per altra banda: "Segur que coneixeu

"Tot el que l'envolta del dia a dia la Mary Moro ens ho apropa d'una manera encuriosida i vibrant"

persones a les que una mínima mostra d'afecte que suposi contacte els fa regirar". Ella mateixa afirma que durant aquest temps de pandèmia, es nega a sentir la seva pell adormida.

Amb el convenciment que continuarà escrivint "Trossets" perquè ho té al moll de l'os, acabo amb tres frases d'ella: amb una, finalitza el llibret: "Tant de bo no calgués un dia de la dona"; una altra és una dita de Ciutadella: "Totes ses deixades són perdudes" ("No deixis per demà allò que puguis fer avui"); la tercera és una molt sobtada i original definició d'una passió amorosa en viu: "Fer dels llençols un cabdell".

Como tendría que ser un día saludable

Realizar una costumbre diaria saludable

Nos levantamos después de dormir 8 o 9 horas. Es preciso que recupere el cuerpo la energía que a todas horas consume.

¿De qué modo? Evitando el derroche de fuerzas nerviosas que hacemos durante la vigilia y permitiendo que los centros cerebrales acumulen nueva provisión de energía, porque durante el sueño continúan realizándose las funciones.

Si necesitas ayuda, si no puedes dormir, te ayudare o te derivare al especialista sí creo conveniente.

Tomar la medicación o suplementación pautada por los especialistas. No olvidarla.

Y seguidamente un desayuno saludable. Disfrutemos del desayuno, que es principal de las 5 comidas.

Debemos tomar nuestro tiempo para tomar el desayuno con tiempo suficiente.

Empezar a trabajar con la energía de ese desayuno especial y con su medicación tomada a la hora.

A media mañana, yo recomiendo un batido saludable a todas las edades, puedes hacerte el batido y llevar al trabajo o en casa.

Uno de los que a mí me gusta y particularmente hago cada de forma diaria, es; zumo de naranja natural, 6 uvas sin semilla, un trozo de apio, rúcula, pizca de jengibre, 1 espárrago verde fresco. Y listo para tomar o llevar.

Entre comida y comida debe mediar, por lo menos, un espacio de cuatro horas, para que no se hagan digestiones pesadas.

Llega el momento de la comida, os sugiero un menú; un plato combinado con verduras y proteína animal.

No olvidar la merienda. Frutos secos, yogurt o un té.

Recordar el ejercicio físico, puede ser caminar a un paso adecuado de la persona, ejercicios sencillos, bicicleta etc... Se pueden hacer pautas de ejercicio, me podéis preguntar si lo necesitáis.

Llego el momento de la cena, será siempre menos abundante que la comida.

Recomiendo particularmente a las personas de edad y a las que por diversas razones no pueden practicar deportes, que empiecen el día, con una serie de ejercicios de agilidad muy sencillos, pero que pongan en movimientos todos los grupos musculares de los miembros inferiores y superiores.

No existe mejor sistema para tonificar el corazón, favorecer la circulación y asegurar a los ligamentos de las articulaciones esta agilidad tan preciosa que no pertenece exclusivamente a la juventud y que puede ser conservada hasta una edad muy avanzada. Acompañada de una dieta personalizada para ayudar a todo el organismo.

En mi fisiología de vida; es hacer comidas a diario en alimentación, hacer ejercicio físico adaptado a la persona en casa o en tu lugar preferido, controlar el estrés y las emociones, puede ser difícil pero (se puede pedir consejo o ayuda), distraerse en actividades para sentirse mejor en el día a día y no olvidar los controles médicos.

Si necesitáis consejo o pautas preguntar en el Servicio de Nutrición en el Centro Médico Marina.

NIEVES GARCÍA DELGADO
Naturópata y Nutricionista
mariagarcia.consulta@hotmail.com
CENTRE MÈDIC MARINA

Font Pell

Nova col·lecció

Blucher de mujer, troquelado en color plateado y toques en animal-print, con plantilla extraible.

Bamba de tejido blanco, de mujer, con el nuevo piso de plataforma y cuña, muy ligera.

Española de mujer, combinada en piel blanca, ante gris y talonera en animal-print y lazada con estampado vichy, muy sofisticada y cómoda.

Sneakers de mujer en multicolor de la marca the Hoff of the Brand, muy cómodas y modernas, con plantillas de gel y con su piso de diseño cosmopolita.

Campera de cala alta, de mujer, en ante de color cuero troquelado.

Sneaker de mujer, con cuña invisible y combinada en piel troquelada, ante y tejido con relieve metalizado.

Blucher de piel troquelada de mujer, con piso anatómico.

Sneaker de mujer en nubuck taupe, muy combinable y versátil, con cuña anatómica y cierre con cremallera lateral.

Bota bamba de mujer con tejido negro y plataforma.

Bamba de mujer en tejido y ante rosa con piso ergonómico, muy actual.

Bamba de tejido y ante negro de hombre con piso ergonómico y muy ligero con logotipo tridimensional.

Zapato de cordón de mujer en piel blanca perforada, con piso anatómico y cordones elásticos bicolor.

Més de 6.000 famílies formen part del nostre club, i tu? Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada.

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT - C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat.
SANT BOI - C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
BARCELONA - C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials

f /FONTPELL p /fontpellonlinel t /fontpell_sabateries

FontPell

Entrevista al gerent del Pàdel Barcelona-El Prat

Eduard Bainad: “Crec que no hi ha res igual: la situació i l’entorn de les pistes són immillorables”

T. ESPIGARES

El pàdel ha deixat de ser l’esport de moda per convertir-se en un esport social en constant creixement i el segon més practicat del país. Un dels més importants jugadors de pàdel de Catalunya, Eduard Bainad, ara fa sis anys i mig que va aterrar aquí per construir el Pàdel Barcelona-El Prat. Tres vegades campió de Catalunya absolut, cinc vegades campió d’Espanya de seleccions autonòmiques, dues vegades campió d’Espanya per equips, dos anys número 1 del Circuit Català i sis anys jugador del quadre final del World Padel Tour, entre d’altres... Eduard, gerent del Pàdel Barcelona-El Prat té trenta-set anys, casat amb Carol, arquitecte del projecte del club i té un fill, Eduard, que aviat farà tres anys.

■ **Actualment segueix jugant?**

■ Al Wold Padel Tour ja no i al Circuit Català jugo tot el que puc, però ja no entreno com abans, ni estic al nivell de sis anys enrere.

■ **Com va arribar al món del pàdel?**

■ Amb divuit anys quan vaig deixar el tennis, després de ser campió de Catalunya junior, va arribar el moment de decidir si seguia jugant o em dedicava a estudiar. Vaig optar pel segon, bàsicament perquè vaig veure que no era Rafa Nadal [fa broma] i que les meves possibilitats de dedicar-me al tennis eren força escasses. Llavors vaig fer ADE [Grau d’Administració d’Empresa], dos postgraus i diferents màsters.

■ **Com aterra al Prat?**

■ Amb un amic vam tenir la idea de buscar un lloc on muntar un club de pàdel i quan ens vam assabentar que l’Ajuntament del Prat llençava a concurs aquest terreny ràpidament ens vam enamorar. Crec que no hi ha res igual. Trobar un terreny natural a dues passes del Prat, Zona Franca i Barcelona és impossible. La situació i l’entorn és immillorable.

■ **El terreny on esteu és municipal amb una concessió...**

■ Sí, de vint-i-nou anys.

■ **Em costa que heu demanat a l’Ajuntament ampliar per poder construir més pistes?**

■ Sí. Nosaltres quan vam construir aquest club érem els més grans de Catalunya, però ara ja no i ens agradaria ser el número 1. Però

Eduard Bainad, en una de les pistes del club Foto: F. Serrano

“ Tenim un greu problema per falta de pistes i fa mesos que no podem agafar més socis”

“ Ens agradaria fer els millors tornejos que existeixen, tant de bo un World Padel Tour, però està difícil”

més enllà d’això, tenim un greu problema per falta de pistes i fa mesos que no podem agafar més socis.

■ **En què consisteix el nou projecte?**

■ Nosaltres el que pretenem fer és acabar de

completar el terreny que tenim annex, darrere les actuals pistes descobertes, que ara mateix és un “patata!” i no està gens ben mantingut. Creiem que podríem créixer en una zona que no afectaria paisatgísticament a l’entorn que tenim.

■ **I que us ha dit l’Ajuntament?**

■ Que en cas que pugui ser, això trigarà, perquè tot el tema administratiu és molt complicat.

■ **Quants socis hi teniu?**

■ Som uns 430 en total.

■ **És imprescindible ser soci per jugar?**

■ No, però si ets soci tens descomptes en el preu de la pista, material, classes particulars i tens l’accés a la piscina i al gimnàs.

■ **Dels abonats, quanta gent és del Prat?**

■ Sobre el 75 per cent

■ **Feu algun tipus de promoció per als practicants?**

■ Per concurs, tenim un 10 per cent de descompte per la gent que sigui abonada en altres equipaments esportius del Prat.

■ **Quina és la franja d’edat i sexe dels abonats?**

■ Entre 35 i 55 anys. El 80 per cent són homes i el 20, dones.

■ **Té equip propi el Pàdel Barcelona-El Prat?**

■ Sí, de fet som semifinalistes de Catalunya absoluts. En total, tenim 10 equips participants en diferents lligues.

■ **Teniu molts infants?**

■ Sí, una escola amb 90 nens.

■ **Per què creu que té tant d’èxit el pàdel?**

■ És un esport molt grat a l’hora de començar a practicar. Quan una persona juga tres vegades ja juga molt millor que la primera vegada que ho va fer. Després, és molt social perquè és en grup de quatre persones i no és com el futbol sala que has de reunir 20 persones per

El pàdel, un esport que no para de créixer

14 pistes panoràmiques d’última generació, de les quals quatre són cobertes, gimnàs, servei de fisioterapeuta, restaurant i piscina per a l’estiu són els serveis que ofereix el Pàdel Barcelona-El Prat a tots els seus usuaris

jugar. És un esport que tothom que el practica s'enganxa.

■ **Què pot fer una persona que vol jugar i està sol?**

■ Nosaltres et fem una prova gratuïta per veure quin és el teu nivell de pàdel i buscar-te gent per jugar i poder muntar els teus propis partits o seguir jugant en els nostres grups. Ho posem molt senzill perquè la gent pugui aficionar-se

■ **S'ha tret de damunt el pàdel l'estigma de ser un esport de "pijos"?**

■ Sí. El pàdel és un esport dels més populars que hi ha. Per jugar a pàdel pots venir aquí al club, llogar una pala per 3 euros i llogar la pista d'una hora depèn de la franja horària entre 4 i 7 euros.

■ **Us interessen els esdeveniments, campionats, etc. o la vostra prioritat és l'usuari de dia?**

■ Ara mateix hem de donar prioritat a l'usuari. Però en situació normal, sense pandèmia, creiem que celebrar campionats és bo per als socis Sempre hem fet un torneig referent anual: dues vegades el Campionat Catalunya absolut, un any el de Catalunya per equips i també el d'Espanya de Seleccions Autònòmiques, entre d'altres.

■ **A part de l'ampliació de la instal·lació, quin seria el vostre desig?**

■ La nostra idea és ser referent i volem aconseguir ser un club en el qual la resta es fixin en nosaltres. El prioritari és fer les coses bé. A nosaltres ens agradaria fer els millors tornejos, tant de bo es pogués jugar un World Padel Tour, però està difícil. Si som realistes és molt complicat, però perquè no poder fer un Challenge del WPT o Campionats d'Espanya Absolut. Tot el que pugui ser un torneig referent, allà volem estar nosaltres. Crec que realment és molt bo per la ciutat. ■

FUTBOL. SEGONA B. GRUP 3-A

Situación complicada la de la AE Prat por eludir el playoff de descenso / Foto: F. Serrano

El Prat mantiene la esperanza

MANOLO GOL

La victoria de los de Pedro Dólera ante l'Hospi (1-2) mantiene la llama de la esperanza de la lucha por la permanencia. El primer match-ball, la próxima jornada en el Sagnier ante el Lleida.

Civil salvó un punto. Badalona-Prat,1-1

El partido en Badalona es el ejemplo perfecto del dicho futbolístico de: "el que perdona lo acaba pagando", pues es lo que sucedió al equipo local, que tras marcar en el inicio de la segunda parte, tuvo ocasiones para sentenciar y no lo hizo, y en la última jugada del partido el Prat logró el empate con un disparo de Neeskens que desvió lo justo Xavi Civil para despistar al portero y marcar su primer gol con la camiseta potablava.

Peor derrota en liga. Andorra-Prat, 3-0

No estuvo fino el Prat en su desplazamiento a Andorra. Por primera vez esta temporada le endosaban tres tantos. El primero fue de penalti, y ya con el 3-0 en el marcador se vio

al mejor equipo pratense, creando peligro y buscando el gol.

Sigue la esperanza. L'Hospi-Prat, 1-2

El Prat se llevó los tres puntos de la Feixa. Los pratenses remontaron un encuentro con goles del portero de l'Hospi Aliaga en propia meta y Montero en los minutos finales.

Luis Quiñonero seguirá de Presidente

Luis Quiñonero y su Junta Directiva presidirán el Prat 4 años más al no se presentarse nadie más en el periodo electoral. Si Quiñonero cumple los 4 años, será el presidente más longevo en la historia de la entidad superando las 19 temporadas de Carles Piñol. La principal novedad en la nueva Junta Directiva será la presencia de tres mujeres: Silvia Jane, Carmen Rodríguez y Maria Ángeles García.

Clasificación

1. Nàstic, 32; 2. Barça B, 32...7. Lleida, 25; 8. L'Hospi, 21; 9. Espanyol B, 20; **10. AE PRAT, 20**; 11. Olot, 15. (Los cuatro últimos juegan el play-off para el descenso) ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffitiis
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta
- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34

Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

BASQUET. LEB PLATA

El CB Prat busca la millor posició per al play-off

J. CENTELLES

Un cop aconseguit l'objectiu bàsic de mantenir la categoria, quan encara faltaven 8 jornades per finalitzar la primera fase i veient molt difícil quedar primers de grup (pràcticament reservat pel Barça "B") ara l'equip pratenc busca el millor lloc per accedir al play-off d'ascens i jugar en els encreuaments contra equips de l'altre grup en teoria més febles i amb el factor pista a favor en els partits de tornada.

Decisius seran els partits contra el Menorca que es va ajornar al no poder desplaçar-se l'equip illenc per avaria de l'avió i el desplaçament a Albacete. Tant els manxecs com els balears són els rivals directes dels pratencs per la lluita de la millor posició de cara a la segona fase.

A la jornada dinou ens visitava el Menorca. La falta de previsió dels illencs que jugant a les 12 volien agafar un vol a les 9 del matí no ha estat sancionat pel Comitè de Competició i ara no hi ha data concreta per la disputa del partit.

La visita d'un altre equip manxec, La Roda, va permetre debutar al Joan Busquets al nou fitxatge Andrés Feliz que va dirigir molt bé a uns encertats Arnau Parrado (18 punts), Domènec (14) i Maronka (10). El primer quart (29-9) va sentenciar el partit i la resta va servir per fer rotacions sense que es notessin les baixes de Marc Blanch (quasi ja recuperat de la seva lesió) i de Vinicius da Silva que continua al Brasil solucionant la paperassa administrativa. El resultat final va ser d'un clar 78-61.

Els manxecs de La Roda van caure al Joan Busquets per 78-61 / Foto: F. Serrano

En partit ajornat per COVID-19 dels integrants del CBT de Tarragona els pratencs ensopegaven al Pavelló del Serrallo en un partit de moltes alternan-

ces, però que van sobrar els tres minuts finals, ja que guanyant per 63-69 van encaixar un 11-0 que va donar la volta al lluminós i només un triple de Sesé deixava el marcador en un 74-72.

La visita a la pista del líder, un gran Barça "B" es va saldar en una ajustada derrota (71-68). A les baixes ja conegudes s'afegeix la de Creus i tot així es va plantar cara fins al final encara que no era el dia dels triplistes (7 de 31) i només Feliz anotant 32 punts quasi la meitat de l'equip, però de 36 intents, van mantenir les esperances.

La classificació continua encapçalada pe Barça "B" que es perfila com el guanyador d'aquest grup amb 17 victòries i 2 derrotes, seguit pel Menorca (14-6), Albacete (13-6), Prat (13-7), Gran Canària (11-9),... ◀

INSTAL·LACIONS

El patinódromo del CEM Estruch ha albergado a lo largo de estos años campeonatos de gran nivel / Foto: Archivo Delta

El Parc Nou albergará el nuevo patinódromo

T. ESPIGARES

El antiguo campo de futbol del Parc Nou acogerá un nuevo patinódromo cuyo coste estimado será de 1.500.000 €. En la nueva instalación, que estará lista para principios del 2023, se construirá además de la pista exterior reglamentaria de 200 metros un edificio de servicios con vestuarios y oficinas para las entidades. De esta forma, esta nueva instalación, primordial para el desarrollo de las entidades de patinaje de velocidad pratense, sustituirá a la actual ubicada en el Estruch.

Precisamente en el CEM Estruch también próximamente se realizará el cubrimiento de una de las pistas de frontón para transformarla en un pabellón que contará con una pista de básquet reglamentaria convertible en dos pistas de minibásquet. Ya para un futuro, también dentro del CEM Estruch y una vez finalizada la construcción del nuevo patinódromo en el Parc Nou está previsto que en la zona en donde se encuentra la actual pista de patinaje se amplíen los vestuarios y la zona de fitness. El proyecto se completará con la instalación de un nuevo campo de futbol 7. ◀

KARATE

Esther Higuera, campiona de Catalunya

Esther Higuera envoltada dels tècnics: David Hernández (esquerra) i Miguel Fernández (dreta) / Foto: D.H

T. E. / Excel·lent actuació de la karateka pratense Esther Higuera aconseguint la medalla d'or en el Campionat de Catalunya Sènior de Karate celebrat el 6 de març al pavelló el Sot de les Granotes de Sant Celoni. L'esportista del Karate Prat va pujar al més alt del podi en categoria absoluta de -61 kg i a més va obtenir el bronze en la competició Open. ◀

ATLETISME

Roger Mogas, a l'esquerra del podi amb la medalla de bronze / Foto: R. M.

Bronze per a Mogas en javelina als Campionats d'Espanya

T. ESPIGARES

Roger Mogas va guanyar la medalla de bronze en javelina als Campionats d'Espanya d'atletisme d'hivern de llançaments sub 20 celebrats a Castelló el passat mes de febrer.

L'atleta pratenc del Cornellà Àt. va aconseguir el tercer lloc gràcies a un llançament de 57,68 m que va suposar la seva millor marca personal.

Tres metalls per als atletes als Campionats de Catalunya

Continua la consecució de medalles pels atletes del Pratenc AA. En aquest cas van ser tres en els Campionats de Catalunya d'atletisme en pista coberta en les categories sub 14 i sub 16 celebrats el primer cap de setmana de març al Palau Sant Jordi de Barcelona. Medalla de plata per Laia de Pablo (sub 14) en perxa i bronze per Laia Miralles

(sub 14) als 2.000 metres marxa i Sergi López (sub 16) al pes.

14 medalles més per als màsters

En categoria màster, un total de 14 medalles van aconseguir els atletes locals al Campionat de Catalunya Màster Individual d'atletisme en Pista Coberta celebrat al Palau Sant Jordi a finals de febrer. De totes elles cal destacar les 9 medalles d'or aconseguides pels atletes del Pratenc AA. Albert Pedrero, 60 m; Fabian Campo, 1500 m; Josep Giménez, 3000 m; Lluís Rosell, alçada i perxa; José Antonio López, perxa i llargada; Juan Jesús Cano, pes i Estela Roldan, pes.

Cal destacar també les dues medalles: una d'or per Manuel Suárez (javelina M65) i una de plata per Jean Paul Saussaus (martell M55) per als atletes del Pratenc AA al Campionat d'Espanya de llançaments llargs d'hivern celebrats a Barbastre. ◀

VOLEIBOL

Cara i creu per als equips sèniors dels Vikings

Sènior masculí del CV Prat / Foto: Paco Ibáñez

T. E.

Finalitzada la primera fase del campionat de lliga, els conjunts pratencs del Club Vòlei Prat afrontaran la segona part de la temporada amb dos objectius diferents.

El sènior masculí líder del grup A de la Primera Divisió Catalana buscarà en aquesta segona fase, el títol de Campió i una de les dues places d'ascens a la Primera Divisió Nacional. Per la seva part, les noies dels Vikings, també a la Primera Divisió Catalana, han quedat sisenes del seu grup i hauran de jugar-se en aquesta segona part de la temporada la permanència en la categoria.

En l'última jornada disputada el masculí va derrotar en el Julio Méndez al CV Alella per 3 a 1 i el femení va fer el mateix davant el CV Monjos per 3 a 0. ◀

Neteges industrials tècniques · Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos
- Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions pàrquins

Juan Fco. Mesa **GERENTE**

Tel. 675 27 52 52

GYM STUDIO

FRAN MARTIN

▶ TAEKWONDO
▶ HAPKIDO
▶ FITNESS

TU OBJETIVO ES EL NUESTRO

CARRER DE AMURE CASANOVAS 102-104 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
GYM STUDIO FRAN MARTIN

EL PRAT i SANT BOI CAPITALS MUNDIALS DE LA CARXOFA

Ajuntament del
Prat de Llobregat

elprat.cat/mengemcarxofa

#MENGEMCARXOFA

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

santboi.cat/mengemcarxofa

Barcelona
Capital Mundial
de l'Alimentació
Sostenible 2021

Producte
fresc
PARC AGROE DEL DISELL LLOBREGAT

AMB
Metròpolis
Barcelona